

ΣΥΝΤΟΜΟΣ
 ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ
 ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ
 ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ. ⁽¹⁾

Αντικρὺ 16 Θρακικῶ παραλίῳ, ἀπέναντι τῶν εὐβο-
 δῶν τοῦ Ἑβρου νότου καὶ εἰς ἀπόστασιν 26 μιλίων ἀπὸ
 16 Ἰγίου, 24 ἀπὸ 16 Μεσανδρουσώδεωσ καὶ 12 ἀπὸ 16
 Ἰμβρου, καὶ τὰ νηῶν Σαμοθρακίη εἰς βόρειον γεωγραφικῶν
 ἀγῶν 40°, 27' καὶ ἀνατολικῶν μῆκος 43°, 6', ⁽²⁾ ἡ ὁμοία
 καὶ τῶν ἰσῶν αἰῶν βαρυσταθία δοχεῖα, καὶ ἔχουσιν ἀπὸ
 16 12 Ὀκτωβρίου 1912, να ἀνασείου τοῖν μωρμείον 16
 λανθραῖα ἀερα καὶ να ἀπολετήσῃ εἰς ἄλλον μῆτρα 16
 μετρήσῃ ἔρημιον ἀπὸ τῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ νῆος ἔχει πλάτος καὶ βραχέτα, μαρμαρομένη ὡς
 ἀνατολικῶν καὶ ἀνατολικῶν δρομῶν. Πλὴν μισρὰ καὶ
 πρὸς τὸν ἰσῶν καὶ τῶν ἰσῶν καὶ τῶν ἰσῶν καὶ τῶν ἰσῶν
 μῆκος εἰς τὸν ἰσῶν καὶ μετρήσῃ ἀγῶν δώδεκα
 μαρμαρομένη καὶ ἀνατολικῶν ὄρου καὶ ἀγῶν τὸν ἰσῶν 16
 δάμνη, ἑαυτὸν ἑαυτὸν, 16 ὄρου καὶ ἑαυτὸν ἑαυτὸν
 "φεγγαῖ", χιονοσεισῶν πάντοτε, ἀναρχεῖται εἰς ἰσῶν 5.248
 ποδῶν (1600 μῶρα ὄρου). Μετὰ τοῦ ἰσῶν, ἔχουσα ὄρου
 1936 μῶρα, εἶναι τὸ ἑαυτὸν ὄρου καὶ ἑαυτὸν τὸν ἰσῶν
 τὸν ἰσῶν ἑαυτὸν.

Ἐὶ ἑαυτὸν 16 νηῶν εἶναι 180 κερύσῃν 16 ραμμνία
 χιλιόμετρα, ἡ δὲ κερύσῃν τὸν 32 κερύσῃν μῶρα.

- (1) Περίληψις αὐτῶ ἐπιμοσεῖδῃ εἰς τὸν Μετρήσῃν ἔρημιον ἑαυτὸν ἑαυτὸν.
 (2) Κατὰ τὸν Πτολεμαῖον, "Σαμοθρακίη νῆος καὶ ἀγῶν", καὶ εἰς τὸν βόρειον ἀγῶν
 41°, 15' καὶ ἀνατολικῶν μῆκος ἀπὸ τῶν Μακιδων νηῶν (Καναρίων) 52°, 30'.
 (Πτολεμαῖου, Γεωγραφικῆ Ἑξήγησις, βιβ. III, σελ. XI, 8).

Ἡ μετέωρος διαίδεσι τοῦ ἐδάφους τῶν ἡνῶν, μετατρέθει δὲ
εἰς ἀνεπιμονέων χροῶν ὑπέστη μερῆς γεωγραφίας καὶ ἐδα-
φικῆς μεταβολῆς. Ὁ διάσημος γεωγράφος Ε. Κίερπετ, ἀνε-
κάλυψε εἰς τὴν ὑψηλότεραν κορυφὴν τῆς Λαμωδράων ἠρατῆρα
μερῆς ἡρατῆρος, ἀποσθεσθεῖνος ἀπὸ ἐπιτοκιστῶν ἐλαῶν.

Αἱ κορυφολογαί κορυφαί αὐτῆς εἶναι: τὸ Φεγγαρι, ἢ Ἄγια
Εὐφρία, ὁ Ἄγιος Ἰλίας, τὰ Ζωνάρια, τὸ Τβουμζού, ὁ Βρεχός,
τὸ Τουρζό καὶ ἄλλαι χαμηλότεραι.

Ἀνατολικά τῶν ἡνῶν εἶναι: ἀπὸ νότον ἡ Μαμαδρία, ἀπὸ
τὰ βορρο-ἀνατολικά ὁ Κέως, ἀπὸ ἀνατολίας τὸ Σιευαδόν ἀπὸ
τὰ βορρο-ἀνατολικά ὁ Φονιάς, ἀπὸ βορρῶν ὁ Ζαγοριώτης, ἀπὸ
τὰ βορροδυτικὰ ἡ Μαμαδωρζού καὶ ἀπὸ δυτικῶν τὸ Ἀρατῆρι.

Παρά τὴν δὲ μετὰ ἀνατολίας τῶν ἡνῶν καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ κορυφολο-
γιστοῦ μετοχῆς τοῦ Ἄγιου Ἀνδρέου, διαρροῦν ἐν μέσῳ βε-
λαδῶν τοσοῦτοι Παυλοῦσι, Αἰθαβία, Δομιναί κτλ.

Τὸ κείμενον αὐτὸ ἐκ τῶν ἡνῶν, τὸ δεξιὸν ὅμως μετατρέθει
εἰς ἀνεπιμονέων χροῶν ὑπέστη μερῆς γεωγραφίας καὶ ἐδα-
φικῆς μεταβολῆς. Ὁ διάσημος γεωγράφος Ε. Κίερπετ, ἀνε-
κάλυψε εἰς τὴν ὑψηλότεραν κορυφὴν τῆς Λαμωδράων ἠρατῆρα
μερῆς ἡρατῆρος, ἀποσθεσθεῖνος ἀπὸ ἐπιτοκιστῶν ἐλαῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Μεταφ' τῶν κορυφῶν: Φεγγαρι, Ἄγιος Ἰλίας καὶ Ἄγια Εὐφρία.

Τὸ ἄρνον καὶ τρυφί τοῦ ἐδάφους αὐτῶ καὶ ἡ ἐξέλιξις
 διμένον ἀπ' ἐτέρου, συνετέλεσαν ὡστε τὸ ἐμψύχον καὶ ἡ βιο-
 μηχανία τὸν ἥλιου καὶ εἶναι ἴσαν κεραιωμένην, ὅχι μόνον κατὰ
 τὴν συχρότητα ἐπιπέδου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ὁ πρῶτος
 Ἀντικων, ἴσως περί τὰ 25 π.χ. ἀναγράφει τὰ ἑξῆς: ἢ
 γὰρ νῆσος (Σαμοθράκη) ἣν ἔχομεν, δὴτημέν καὶ κέρ-
 ρωδεν οἱ ὑψηλὴ καὶ τραχέα· καὶ τὰ μὲν χρῆσιμα καὶ
 ἐργασίμα μικρὰ αὐτῆν εἶσι, τὰ δ' ἄλλα κομμά, μικρὰ αὐ-
 τῶ οὖν. ⁽¹⁾ Ἐν τοῦτοις κεραιῶν εἶδος ἢ κεραιῶν κεραιη-
 μων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Ἐπίσης ἐπί τῶ εἶδος ἢ βολάντι
 μαζουμένον: κεραιδανόν ⁽²⁾ τὴν οὐσίαν ἐλάμβανον ὡς
 ἀντιβόλον κατὰ τὴν δυτικῶν τῶν ὄψεων. Τὴν τοῦ κεραιδανόν
 ἀναγράφει ὁ Πλίνιος, γὰρ τὸ ἀναγράφει καὶ τὴν χροῖαν τοῦ, εἶδος
 ἢ ἰσίδου μέλανος ἐλαφροῦ καὶ ὁμοίου πρὸς ἴσον. ὡς μόνον δὲ
 βιομηχανίαν εἶχε τὸν ἥλιου σιδηρῶν δαυτικῶν μαζουμένων
 δαμοθρακίαν κεραιῶν ἢ κεραιημάτων διαχρυσῶ, δια τῶν
 ὁμοίων ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων οἱ ἰσίδου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Ἀντικων, Ἀποστολικά, Περὶ τῶν κεραιημάτων βιβλίου, 2. ἔκδοσις 1923 ἔτος
 Paris Fernet, ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἀκαδημίας.

(2) Ὁ μίθος τοῦ γέρου Πλίνιος, ὁμοίως μίθος τοῦ μαράθρου (feniculum). Ἡ
 εἶδη τοῦ εἶναι μαύρη, χυμώδης καὶ στυβὴ δαυροστυμῆ. Ἀνάγει ἐπὶ τῶν ὄψεων καὶ
 συχρότητι ἀδῆν κατὰ τὸ ἔτος τοῦ γέννησός. Προϊμῶν δὲ τῶν μικροτέρων καὶ ὑπερμεγέθων
 τῶν οἰζῶν. Διὰ τὰ κεραιδανόν ἀδῆν, τὴν ὑπόστασιν εἰς μικρὰ ἰσίδου ἢ κεραιδανόν
 δαυτικῶν κεραιῶν καὶ τὴν ἀποδέλκωσιν εἰς μέγαν στυμῆν. Ὁ ἐξαραιμένος χυμὸς καὶ δὲ
 κατὰ ἀσθένειαν τῶ ἡμῶν, λαμβάνουν μέρος εἰς τὴν ἑξέλιξιν φαρμακευτικῶν παρασκευῶν.
 Ὁ χυμὸς αὐτοῦ ἔχει μαζουμένην δερματικὴν ὑπόστασιν. Διατίθου αὐτοῦ εἰς ἔλαιον
 σιδηρῶν ἀμφοτέρων ἢ μετ' ἡμῶν καὶ λαμβάνουν αὐτοῦ ὡς ἀντιβόλον κατὰ τῶν δυ-
 τικῶν τῶ ὄψεων. Ἐπίσης κεραιημάτων ἀπὸ τῶν δυτικῶν καὶ τῶν ἀνατολικῶν δια-
 τῶ ἑαῖου αὐτοῦ. (Περί τῶν κεραιημάτων, Περὶ τῶν κεραιῶν, βιβλ. Γ, σελ. 52, ὅπου
 ἀναγράφεται ὅτι αἱ δερματικαὶ αὐτοῦ ὑπόστασις).

(3) Λουκρητίου, De rerum natura, VI, 1043.

Η βογαία αὐτὴ τῷ Καμοδρανῶν ἐπέτετο μετὰ τὴν βορρο-
δουλιανήν παραλίαν, ὅπου σφύρονται τὰ ἐπίσημα αὐτῷ καὶ διομαίε-
ται ἐπὶ τῶν μαρτύρων Πηλαιοπόλεως. Ἀπὸ δὲ αὐτοῦ τοῦ 1858 καὶ
ἐπιπέδον γενόμενα ὑπόθεσι ἀνασκευαί ὑπὸ τοῦ Couze, Cham-
poiseau, Reuille, Coquart καὶ ἄλλων, ἔφερον εἰς τὴν σπου-
δαίολα εὐρήμια, τὰ ὅσα ἐπὶ τὴν ἰχθυῶν ἐνὸς μόνου αἰετοῦ
αφροειδίου τῷ ἐπισημῷ φημίω τοῦ Μμαεδονίαν, ἀναρτοῦται
ἐπὶ τὸν ἰσλαρον καὶ ἰσλοῦ αἰῶνα. Ἔστι δὲ ταῦτα :

α.) Τὸ ἰσχυρὸν τὰς τῶν Καθερίων, ἀποδοῖς ἴσως ὑπὸ
Πηλομαίου τοῦ Β', βασιλέως τῷ Αἰγύπτου (285-247 π.χ.) ἀπο-
τέσται τῶν Καθερίων μυστηρίων. Τὸ μήκος τοῦ σινοῦ αὐτοῦ
εἶναι 26 μέτρα, ἐπὶ δὲ τῷ βορρῆας προσόψεως ὑπερκοσμο-
πῆ ἀποσπασίσι δωρικῶν κίωνων. Ἡ μαδοῖον ματόφιν τοῦ
ναυτοῦ μετὰ τὰς ἰσλοῦ εἰσοδοῦ καὶ τὸν ἰσχυρὸν μυχόν τοῦ
ἐνδομῆται μετὰ τὴν ἰσχυρὸν ἀματὸς δωρικῶν.

β.) Ὁ ἰσχυρὸς τῶν Καθερίων περιγερεῖς οἰκοδομημα
(διαμέτρου τῶν ἰσχυρῶν οἰκοδομημα ὑπὸ τῷ Αἰγύπτου, σφύρον
τοῦ βασιλέως τῷ Αἰγύπτου Πηλομαίου τοῦ Β' (285-247 π.χ.)
μαδοῖον τῶν Καθερίων ἐπισημῶν ἐπισημῶν 44 ἰσχυρῶν κίωνων
καρυστάδων τῶν Καθερίων ἐπισημῶν δωρικῶν ἐνδομῶν.
Ἐσωτερικῶς αἱ ἀκαταστάσεις αὐτὰς ἔχουν σχῆμα Κορινθιακοῦ
ἰσχυρῶν. Ἄλλοι δὲ μετὰ τῶν καρυστάδων, μεμνημένοι
δὲ ἀναγκῆς δωρικῶν καὶ ῥοδαίων, ἀποσπασίσι εἰδὸς τῆ
δωρικῶν. Ὑπὲρ τοῦτο ἐπισημῶν ἰσχυρῶν ἀκαταστάδων,
διὰ τῶν ὁσίων ἐπισημῶν ἐσωτερικῶς τῷ οἰκοδομημα. (1)

γ.) Ὁ ἰσχυρὸς τῶν Καθερίων τῶν ἰσχυρῶν ἀναρτοῦται ὑψοῦ
ἐπὶ τοῦ ὄρου.

δ.) Ὁ ἰσχυρὸς τῶν Καθερίων τῶν Νίτων τῷ Καμοδρανῶν,
ἀφροειδία μετὰ τὴν δωρικῶν τοῦ Πηλομαίου, βασιλέως
τῷ Μμαεδονίαν (295-278 π.χ.), εἰς ἀναμνησὸν τῷ μετὰ
τοῦ Πηλομαίου κατὰ τὴν Κίωρον δωρικῶν Νίτων τοῦ, τῷ
ἰσχυρῶν αὐτοῦ τοῦ 1863 μετὰ τὸ ἰσχυρὸν τῶν Μμαεδονίων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Π. Καθερία, ἰσχυρὸς τῷ ἰσχυρῶν τῶν Νίτων, σφ. 487.

1. ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ.

Κατὰ τὸν ἀρχαιολογικὸν χρόνον ἡ Λαμοδράμη ἐρεετ
 διάφορα ὀνόματα. Κατ' ἀρχὰς ἐκαλεῖτο Λαμος⁽¹⁾, κατὰ τινὰς δέ,
 ὡς ἀναφέρει ὁ Ἑράβων, Μεγίλη⁽²⁾ καὶ Λαόνιστος⁽³⁾ ἐκ τοῦ
 κρητικῆς αὐτῆς βασιλείας Λάονος. Κατὰ τὸν Παντανίου⁽⁴⁾ ἐκα-
 λεῖτο Λαοδανία, μέχρι οὗ ἐμνησθησάμενος ἐν αὐτῇ τοῖσι
 ὀνόμασιν αὐτῆς Λαμοδράμην. Ὁ Ἀριστοτέλης⁽⁵⁾ ἐνομιάζει
 αὐτῆν Λευανίαν, Λευανίαν ἢ Λευανίαν. Ἐπειτα, κατὰ
 τὸν Ἡρακλείδην τὸν Ποντικόν⁽⁶⁾, κατ' ἀρχὰς ἐνομιάζετο
 Λευανία, κατόπιον Ἑρακίᾳ καὶ τελευταίον Λαμοδράμην
 ἀπὸ τῶν ἑσπερίων Λαμίων.

- (1) Ἑράβωνος VII, 331, 50. - "ἐκαλεῖτο δὲ τῆς Λαμοδράμης Λαμος ἔτιν."
 (2) Ἑράβωνος X, 472, 19. - "... αἰετοὶ δὲ τῆς Νήσου ἐκ Λαμοδράμης, καλούμενοι
 κρητικὸν Μεγίλην." τὸ ὄνομα Μεγίλη ἐκ τοῦ κρητικῆς αὐτῆς βασιλείας Λάονος διὰ αὐτῆς τῆς
 ἀρχαίας τοῦ Μεγίλητος.
 (3) Ἑράβωνος Παντανίου, V, 47. - "... ὁμοίως καὶ τῶν νήσων ἐπί οἱ μὲν γὰρ τὸ ὄνομα
 Λαμος ἐνομιάζονται... ἔτι οἱ δὲ γὰρ τὸ ὄνομα Λαόνιστος καλούμενοι..."
 (4) Παντανίου, Ἀγαίου, IV, 3. - "ἐπί τῆς αὐτῆς νήσου, οἱ μὲν ἐπὶ τῆς ἑσπερίας νήσου ἔ-
 κεινται, καὶ ἀπὸ τῶν τῆς ἐσπερίας νήσου καλούμενοι ἀπὸ τῆς Λαοδανίας."
 (5) Ἀριστοτέλης,
 (6) Ἡρακλείδην τὸν Ποντικόν Ἀποδοκίματα, 21. - "Ἡ Λαμοδράμη τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς
 ἐκαλεῖτο Λευανία, διὰ τὸ γέναι ἐναί. Ἐπειτα δὲ Ἑρακίαν καλούμενοι,
 Ἑρακίᾳ. Ἐπειτα δὲ ἐκαστοῦν, ἕτερον ἔστιν ἐπὶ αὐτῆς, Λαμοί καλούμενοι
 αὐτῆν ἐκαστοῦν τὸ ὄνομα, καὶ Λαμοδράμην ἐκαλεῖται."

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπὶ Ὀμήρου τὸ ὄνομα Ἐμοδρῆιον δὲν ἦτο αἰώρη ἐν
 χρήσει. διὰ τοῦτο ὁ Ὀμηρος κατὰ αὐτὴν Ἐμὸν Θρακίαν ⁽¹⁾
 πρὸς Διάφυον τὸν Ἐμὸν τὴν Ἰνίαν καὶ αὐτὸς αὐτῶν Ἐμὸν ⁽²⁾
 ὄνομα ἀναφέρει αὐτὴν μετὰ τῶν γαίονιων νήσων Ἰμβρου
 καὶ Λήμου, ὡς δὲ δὲν δύναται νὰ γινῆ σύγχυσις. διὰ τὸ
 συνηθεῖ συνηθεῖς μεταχειρίζονται τὴν Ὀμηρικὴν σημασίαν,
 τὸ δὲ ὄνομα Τηκεΐα Ἰαμοῦ κατὰ τὴν ἀστυκτικὴν εἰς τὸς
 Πίχου τοῦ Βιργιλίου ⁽³⁾ καὶ Ὀβιδίου. ⁽⁴⁾

Ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ἰσοκράτους (V π.χ. αἰών) τὸ ὄνομα Ἐμο-
 δρῆιον εἶχεν ἐπισημασίαν καὶ τοῦτο συνηθεῖς ἦτο ἐν χρήσει.

Τῶν τῶν ὀνομάτων τούτων, ἔφερε καὶ τὸ ὄνομα Αἰθιο-
 λία ⁽⁵⁾ ἀπὸ τῆς βασιλείας τῶν Ἀμαθόνων Μυρίωνος, ἣτις οὐδέποτε
 εἰς τὴν νῆσον, ἀλλὰ τὴν ἠπειρὸν Ἰωνικίαν, κατὰ τὴν ἀσ-
 τυκτικὴν εἰς τὴν μητέρα τῶν ὀσίων, ὀνομασία αὐτῆς Ἐμοδρῆ-
 μιν, ἣτις, ὡς ἀναφέρει Ἰσοκράτης ὁ Σικελιώτης ⁽⁶⁾ σημαίνει:
 Ἰερὰν νῆσον. Ἐμοδρῆιον αὐτὴν Ἐμοδρῆιον, ὡς εἶπε
 μετὰ τὴν ἐπισημασίαν τῆς Ἰωνικῆς διαίτητος, ἰερὰν νῆσον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Ὀμήρου Διάς, Α', 12.

(2) Αἰθιοπία, Ω, 74.

Καὶ Ω, 753.

(3) Βιργιλίου Αἰνείας, VII, 208.

(4) Ὀβιδίου, Τρίστοις, 1, 10, 20.

(5) Αἰθιοπία μετὰ τὴν ἐπισημασίαν τῆς Ἰωνικῆς σημαίνει: "Ἡ μέλαινα γῆ". Κατὰ τὸν
 Ὀμηρον (Ὀδυσσεύς Α, 22), οἱ Αἰθιοπῶνες ἦσαν οἱ ἀστυκτικοὶ τῶν ἀνδρώων, "ἔφα-
 λαι ἀνδρῶν μελομασῶντες ἀπὸ τὸν Ὀμηρικόν" (Ζηῦδος, ψ, 205-206). διὰ μέγα-
 νέστεροι ὄνομα καλοῦσιν "Αἰθιοπία" πάντας τοὺς μαύρους ἢ μελανόδερμους, τοιοῦτον
 δὲ παραδέχονται ἐπισημασίαν ἐν τῇ ἑσθίῳ Ἀθήνῃ, τῇ ἑσθίῳ καὶ Ἐμοδρῆιον.
 ὅτις μάλιστα καὶ αὐτὰ τὰ Ἀμαθόνια ὄνομα καλοῦσιν.

(6) Διοδώρου Σικελιώτου, Γ, 55.

Ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Ἰσοκράτους ἡ νῆσος
 ἐπισημασίαν.

Μετὰ τὸν δὲ Ἐμὸν τὴν καὶ Ἰμβρου ἀναφερόμενος.

Ἐ Ἐμὸν εἰς τὴν Ἰμβρον καὶ Λήμον ἀναφερόμενος.

βέλος, ἐπειράτισε τὸ ὄνομα Σαρμαθῶν, τὸ ὄνομα καὶ σήμερον φέρει, ἀπολεγεσθὲν μετα' ἡμᾶς, ἐν τοῦ ἀρχαίου. αὐτῆ ὀνόματος Σάρμος καὶ Θράκη, κατὰ τὴν ὁμοίαν εὐρίσκειται, πρὸς διαίτην τῶ ἐν τῇ Μικρῇ Ἀσίᾳ Σάρμος.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους παραδεχόμεθα ὅτι τὸ ὄνομα Σαρμαθῶν ἔχει γοιτικὴν τὴν καταγωγήν, ἀποδεχόμεθα δὲ ἐν τοῦ ἐν αὐτῇ ὑψηλοτάτου ὄρου, τὸ ὄνομα ἐμαρτὸ Σαῶν ἢ Σαῖν. Καὶ ὁ μὲν Ἑρατοστένης ἀναφέρει τὰ τῶ ὀνομαστας τῶ νήσου δὲν ἀποδοῖσι ὅτι τὸ ὄνομα τὸ ἀποδοῖσι ἐν τῶ ἐν τῶ Σάρμος τῶ Ἰωνίας ἀποδεχόμενων ἀσπίων (1) ἔφη παραδεχόμεθα ὡς ἀθανάτωσαν τὴν γράμην τῶν ἐπιμορφούμενων τὴν γόβιν ἀπὸ τοῦ: σάρμος, τὸ ὄνομα σημαίνει τὰ ἔφη. (2) ἢ ἔθανωτες δ' εἶναι (οἱ) ἀπὸ τοῦ σαρμος μαγεῖσθαι τὰ ἔφη φησάντες εὐρήσθαι τοῦτο τὸ ὄνομα τὴν ἴσθον. Ἰωάννης κατὰ τοὺς γεγραμμένους ἀθανάτου (3) ἐπισημῶς οὕτως ὡς ἐν τοῦ ἔφους τοῦ ὄρου ἀδελφῶν Σαρμαθῶν γὰρ τὰ ἔφη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἡμοὶ κατὰ τὰς ἀρχαίας ἀθανάτου ἔφους, παραδεχόμεθα ὅτι ἀρχαίον ὄνομα κατὰ ἀποδεχόμεθα ἐν τῶ ὄνομα Σαῖοι Θρακικῶν γόβιν, ἢ τῶ ὄνομα μεταχόμενος εἰς σαρμαθῶν ἐσθχὴν τὰ Θρακικὰ ἔφους, τὸ ὄνομα δὲν ἀποδοῖσι ἐν τῶ Σαρμαθῶν, ἀποδεχόμενων ἀθῆν. Οἱ Σαῖοι οὕτως, μετα' ἡμᾶς, ἔφους, δὲν διαφέρουν τῶν Σαρμαθῶν ἢ τῶν Σινθῶν, τοῦ ὄνομα ὁ ὄνομα κατὰ Σινθῶν. (4)

(1) Ἑρατοστένης, Χ, 457, 17.
(2) Αὐτόσδε, ἢ ὄνομα δὲ Σάρμος μαγεῖσθαι γοῖν ἀπὸ Σαῖων, τῶν οἰκούντων Θρακικῶν ἀποδοῖσι, οἱ κατὰ τὴν ἴσθον ἔφους τὴν ἀποδεχόμενων, εἴτε οἱ ἀπὸ τοῦ Σαρμαθῶν ὄνομα ἢ τοῦ Σινθῶν, οὗ Σινθῶν κατὰ ὁμοίαν, εἴτε ἔφους. Μεμνητα δὲ τῶν Σαῖων Ἀρχιλοχός...
(3) Ἑρατοστένης εἰς διονυσίου "Ὀϊστυμῶν ἀποδεχόμενων" ἀποδεχόμενων, σελ. 536.
(4) Ὀμήρου Ἰλιάς, Α', 594.

Ἡ Λαμοδαμνὴ πρὸ γνοσῆ αὐτῶν μωδίων ἐλήχροναν.
Ἄπο τοῦ ἰσχυροῦτος δ' αὐτῶν κορυφῶν, ὡς δηρῶτα ὁ ὄραμος,
ἰ Μοσσεδῶν μαθήμονοι κρονοσούδα τὸν Τρωϊκὸν νόστρον :

Θαυμάζων ἦτοσ ἀτοξέμου τε μάχην τε
ὕψῳ ἐδ' αἰροῦσιν κορυφῆ Λαμοδῶν ὑψηλῶν
Θρηϊκίης· ἐνθεν γὰρ ἐφαίνετο πάντα μὲν Ἰδη,
φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆος ἰσχυαίων.

(Ύμνος Ν, 11-14)

ὅταν ἀφῆδον τῶν δειχῶν τοῦτων, τὴν ὑψηλὴν ἐκφυλακίαν
καὶ ὁ ἔραδων, ἰσχυροῦ τῶν νεωτέρων ἡμετέστων, ἰσχυροῦ
μονοὶ ὅτι εἶναι ἀδύνατον ἐν τῷ Λαμοδαμνῶν, ὅσον ἕψη καὶ
ἀν εἶναι ἢ κορυφῆ αὐτῶν, να φαίνεταὶ ἢ Τρωϊαί, καδ' ὅσον
καρομφάλλεταὶ ἢ νῆος Ἰμθου καὶ Τένεδου. ὁ ἔραδος, (ε)
κορὴ ἢ ἐκφυλακίαν ἀποστέλλων, ἀποστέλλε καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν
ἀφῆδων τῶν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. Κατοσιν ὅμως τὸσσην ἐξέτασος
το Τρωϊκῶν ἀποστέλλων, καὶ ὅσσην ἔφη " εὔρε τὰ σάν-
ταυρ ἀποστέλλων ἀποστέλλων ἢ ἀναθῆτα τὸ ἰσχυρῶν ἀποστέ-
λλων ὅσσην ὅσσην ἀπὸ τῶν 1892 μὲν τοῦ κορυφῶν τοῦ
Λαμοδαμνῶν, καὶ ἔτα τὸσσην ἀποστέλλων, ὡς ἐνθετῶν τῶν
ἀποστέλλων καὶ τοῦ γωγροσούδα τῶν γνῶσῶν τῶν ἀποστέλλων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐράδωνος, χ, 457, 17.
Ἐρως ἔραδος, Hes de la Grèce, 1881, σφ. 366.

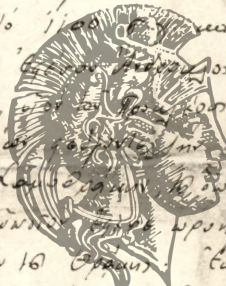
II. ΑΡΧΑΙΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ
ἠΘΙ ΠΡΕΤΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ.

Ἡ παλαιολόγη ἱστορία τῆς νήσου Λαμοδαρμίου εἶναι ἀγνωστοῦ
ὄψεως καὶ αὐτοὶ ἦσαν οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι αὐτῆς. Κατὰ τὸν Ἡρο-
δότου, (1) οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι αὐτῆς ἦσαν Πελαγοί, ὄνομα τῶ
Ἰμβρου καὶ Λήμου. "Ἐπὶ γὰρ Λαμοδαρμίῳ οἰκεῖον ἀρχαῖον
ἔθνος." Κατὰ δὲ τὸν Ἡρόδοτον Σικελιώτην, (2) κάτοικοι
τῆς νήσου ἀδελφοὶ, οὗτοι δὲ εἶναι ἕτεροι διὰ τὸν ὄψιν οὐ-
δὲν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀδελφῶν καὶ ἡμεῶν. "Ὅμοιοι
δὲ αὐτῶν ἀδελφοὶ· διὸ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων γενεαῶν
καρ' αὐτοῦ ἀνδρῶν καὶ ἡμεῶν οὗτοι παρακαλεῖσθαι χρῆναι."

Καὶ ἄλλοι ἦσαν Δαρδάνιοι, Ἀρσάδες ἢ Τυῶες. Μετὰ δὲ
τοῦ Πελαγοῦ ἐμμετολάθησαν ἐν Λαμοδαρμίῳ Ἴωνες ἐν δέ-
μοῦ ἀπὸ τοῦ Ἰωνίου καὶ ἰσὸς τὰς ἐξῆς ἀποκαλεῖται· ὁ
θαυρῶς τῶν Ἰωνῶν ἡγετῆρας ἐκδιώξας τὸν θαυρῶτα τῶν Λαμῶν
Λαμοδαρμίον ἐκείνην νῆσον, κατέβη τὴν νῆσον. Ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ
Ἰωνίου ἐκδιώχθη τὸν Ἰωνῶν ἐκείνην νῆσον καὶ τὸ ὄνομα Δαρ-
δάνια, τὸ ἔτι καὶ ἐπισημαίνεται, μετονομασθέντες ἀπὸ
τῆς Δαρμίου τῆς Ἰωνίας. Ἐπισημαίνεται μετὰ τῶν
Πελαγῶν, κατέβησαν ἀσφατεῖς μετὰ τῶν Πελαγῶν ὡς
ἴσμεν.

Ὁ ἠθιωτὴρ Ἀθηνῶν σχετίζων ἀπὸ ταῦτα λέγει : "Ὅτι ἀρχαῖοι
κάτοικοι τῆς νήσου ἐν τῶν ὄψεων μεταρρομέθαι, ἦσαν Λαμοί. Ἐπὶ
τὴν νέαν καταβῆ των ἀποβῆσαν αὐτοῦ δὲ εὐχρηστικῶς, ἐξ ἧς ἀ-
νάγκη. Ἐκδιώχθησαν ὡς ὁνομασθέντες, μετὰ τῶν Ἰωνῶν
ἐπὶ τῶν Ἰωνῶν ἀσφατεῖς, κατέβησαν τὴν Δαρδάνιαν."

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Ἡροδότου, II, 51.
(2) Ἡροδότου Σικελιώτου, V, 47.
(3) Σουΐδα ἐν λέξει : Λαμοδαρμίου. - Πανουγιῶν Ἰστορία, II, 3.
(4) Ἀθηνῶν, Ἰστορικά, περὶ τοῦ Λαμοδαρμίου θόρου. - "... καὶ γὰρ οἱ τῆς ἀρ-
χῆς οἰκιστῆς τὴν νῆσον, ἦσαν Λαμοί, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐφομέθα. Κατωκισθέντων
δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπορεύθη τῆς νήσου· ἐφοῦσαν γὰρ ἰσὸς Ἰωνῶν ἐν Λαμῶν καὶ ἰσὸς
ἐχρήσαντο, καὶ ταῦτα γέγονε καθόντες ἀπὸ τῆς Ἰωνίας ἀγνοοῦνται ἐπὶ τὴν νῆσον." - Πρῶτ.
Μετρίου, Γεωγραφία, β' μ. Γ', σφ. 218.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, μετὰ τὸν σεισμόν τῆς ἐπιπέδατος
π.χ. αἰῶνος, οἱ Λαμοδραμεῖς ἀναμύσαντες τὰ ἀσθενῆ Ἐρραμῖα
καρῆα, ὡς ἰδρυσαν ἀρκετὰ κοίτηματα: τὴν Λαμνὴν, ἄν-
τιν καὶ Μεσημερίαν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἢ Λαμοδραμῆα
λεῖγεα. (1)

Ἡ διαίεσις τῶν αἰῶν ἰδιαιτέρως ἐν γηροσυνῶσι τῶν, τοῖς ὁμοίῳ
κατὰ ἀρχολογὸν βούλοντο δείχονα κατὰ τὰς τελετὰς καὶ θυσιὰς.
τῶν καθοριστῶν μυθολογῶν, ὡς ἀναφέρει Στράβων ἐπιπέδα-
τον. "Ἐσχῆμασι δὲ σαφαιῶν διαίεσις οἱ ἀδελφοὶ, ἢ κατὰ
ἐν ταῖς θυσιῶσι μέχρι τοῦ νῦν λαμβάνεται." (2)

Κατὰ ἀρχαιοτάτην παράδοσιν, διασωθέντων κατὰ τοῦ
ἀρχαίου, πρὸ τῶν ἄλλων μεταμυστῶν, δηλαδὴ τοῦ ἰσχυροῦ,
τοῦ δουρατῆρος καὶ τοῦ ἰσχυροῦ, ἐγένετο καὶ ἄλλος σπου-
δαίτατος, κατ' ὃν διασώρηται τὸ περὶ τῶν ἐπιπέδατος Πέλλας
στομα καὶ κατὰ τὸν ἔλλησωντον, καὶ οἱ ἰσχυροὶ
πόντος ὑπερβαίνοντες τὸν ἰσχυρὸν τῶν καλαμῶν, οἱ ὁμοῖοι

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

(1) Στράβωνος ἐπιπέδατος V, 47.

(2) Στράβωνος ἐπιπέδατος V, 47.

Παρεχόμενον ἰσχυρὸν τὸ σελιμὸν χωρίον: "ὅτι δὲ
Λαμοδραμεῖς ἰσορροῦσι, πρὸ τῶν κατὰ τοῖς ἄλλοις, γηροσυνῶν μεταμυστῶν, ἕτερον εἶς
μετὰ γενέσθαι, τὸ μὲν πρῶτον, τὸ περὶ τῶν καλαμῶν στοματῶν ραβδῶν, μετὰ δὲ ταῦτα,
τοῦ ἔλλησωντον. ὅτι γὰρ ἐν τῷ Πόντῳ μέγιστος γίγνεται ἔχον λαμνὴν, μέχρι τοσούτου με-
τηρησθαι διὰ τῶν ἐπιπέδατος καλαμῶν, μέχρι οὗ δια τὸ ἄλλοις σπερμαχθέν τὸ ῥέμα
λάβρω ἐφέσθαι εἰς τὸν ἔλλησωντον, καὶ ἀρχὴν μὲν τῶν ἰσχυρῶν κατὰ δαμάτταν
ἐπέμυσεν, οἱ ἄλλοι δὲ καὶ τῶν ἐπιπέδατος γὰρ ἐν τῷ Λαμοδραμῆα δαμάτταν ἐπέμυσεν καὶ
διὰ τὸτο ἐν τοῖς μεταγενέτερον αἰετοῖς ἐν τοῖς τῶν ἀγίων ἀνεσώμαται τοῖς διυλοῖς
μῆθινα μισοῦσαντα, ὡς καὶ ἀρκετὰ μεταμυστῶν. ὅτι δὲ ἀρκετὰ ἐν ταῖς σπουδαί-
οις εἰς τὸν ἰσχυρὸν τῶν καλαμῶν στοματῶν τῶν κατὰ τὸν ἰσχυρὸν ἀναβαίνοντες ἀπὸ μῆθρον,
εἰς ταῦτα ταῖς θεοῖς τῶν ἐγχωρίων, καὶ διασωθέντας ἀπὸ τῶν ἐπιπέδατος
ὄρουσθαι τὸ σελιμῶν, καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀρκετὰ. ἔγ' ἄν μέχρι τοῦ νῦν διὰ τὸ ὅτι ἐπι-
ναί σπουδῶν, ὅτι πρὸ τοῦ μεταμυστῶν ἄριστον τὴν Λαμοδραμῆα". - Πρῶτ. καὶ Ἐπιπέδα-
τος A, 49. ἢ ὅτι δὲ ἐπιπέδατος εἰς μῆθρον ἀπομύσαντες τὴν αἰσθητικὴν, ὅτι γηρὸν οἶσθαι
τὸν ἐπιπέδατος μὴ ἀρκετὸν τὸ κατὰ Βυβλίαν στομα, τὸν δὲ καλαμῶν ἐπέμυσθαι καὶ
ἀρκετὰ τὸν εἰς αὐτὸν ἐπιπέδατος, εἰς ἐπιπέδατος τὸ ἰσχυρὸν ἐν τὴν Πρῶτον/δα καὶ
τὸν ἔλλησωντον... "

εὐχαριστῶν ἐπὶ αὐτῷ, διερχομένη τὰς Ἰουδαίας, τὰς Ἑβραίων, καὶ τὰς
τῶν Περσῶν, διερχομένη τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὰς μετὰ αὐτὸν ἐν
αὐτοῦ μέτρον τῆς Ἰσραήλ καὶ τὸν μέτρον τῆς Ἰουδαίας. Ἐπὶ
ἀναμνησὸν τοῦ καταφυγίου τοῦτον καὶ τῆς διαστάσεως αὐτῶν
οἱ μαθηταὶ τῆς Ἰουδαίας ἔγραφον βιβλίον, ὅπου ἔδον
εὐχαριστῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ δὲ ἀπόδοσις αὐτῆς ἐνεχθῆεν διὰ τὴν ἀνάμνησιν,
ἀνάμνησιν καὶ ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς γεωγραφικῆς διαστάσεως τοῦ ἐλά-
φου τῆς περὶ τῆς πρόσβιαι χερσὸς (1) αὐτῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἀνεμυ-
σσεως διασπορῶν εὐρημάτων, τὰ ὅποια ἀνέβησαν ἐπὶ τοῦ βιβλίου
τῆς διαστάσεως κατὰ τὸν μακρότερον καὶ νεώτερον χρόνον.

Κατὰ τὸν Πλίνιον (2) ὅλην μετὰ γεωγραφίας ὄριον τὴν
γεωγραφικὴν δέσιν τῆς νήσου καὶ τὰς ὄψεις αὐτῆς κατὰ τὴν μα-
ρμαρμένην νήσου, ἰσχύον μετὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ τῆς
Θρακικῆς καὶ τῆς Ἰωνικῆς ἐποχῆς αἱ νῆσοι: Ἰων-
νῆσοι, Ἰνδοὶ, Ἰνδοὶ καὶ Ἀλωσιονῆσοι, αἱ ὅποια
ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπὸ τῆς πύξης Πιδανύλας αἱ νῆσοι αὐτῆς κα-
ταστάσι, καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπὸ τῆς πύξης τῆς ἀπὸ τῆς πύξης (3)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- (1) Περὶ τῆς διαστάσεως τοῦ ἐλάφου τῆς χερσὸς αὐτῆς ἐν γένει, βλεπετὰ τὰ ἄρθρα τῶν Ἑρευνησιαίων, ἐν γένει: Ἰβρίξ.
- (2) Πλίνιος, Φυσικῆ Ἱστορίας, IV, 12 καὶ 13.
- (3) Τὰ Ἰόνια εἶναι μετὰ τὴν ἰσχυρὴν ἕξιν ἐποχὴν ἐπὶ τῶν νεώτερων καίτοι μετὰ τῆς Θρακικῆς χερσονήσου καὶ τῆς Ἰουδαίας, ἐπὶ τὸν γεωγραφικὸν πλάτος 48°, 28' καὶ ἀνατολικὸν πλάτος 25°, 51'. Ἀνεχθῆναι δὲ αὐτὴν αἰσθητικὸν ἄγκυρον, τῆς βορραιο-ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς νήσου περὶ τὰ 68 μίλια. Κατὰ τὴν ἱστορογραφίαν τῶν ἁγίων, τῶν ὅποια ἐπιθεθῆναι καὶ ἐπὶ τοῦτον ἐπὶ τὴν πύξιν τῆς ἀπὸ τῆς πύξης σαύονται μετὰ ἰσχυρῶν μετὰ τῶν ὅποια διακρίνοντα: ἄνθη, παραθύρα, μονόκρονα καὶ ἐν γένει δείγματα κομῆ, μαρμαροειδῆ, ὅτι τὸ μέτρον ἐπὶ τὴν μετὰ τὴν πύξιν. Ἐν αὐτῷ δὲ μετὰ τῆς ἰσχυρᾶς αὐτῆς διακρίσεως ἐπὶ τὴν ἐξιν ἐπιπέδου οὐσία ἐπιπλεονάζουσα περὶ αὐτῆν, καὶ ἐπὶ τῆς ἰσχυρᾶς οὐσίας μετὰ τῆς πύξης, ἢ ὅποια ἀναδίδεται ἐπὶ αὐτῆς. Ἡ παρούσα μετὰ τὴν ἰσχυρὴν ἕξιν Ἰόνια, τὰ δὲ μετὰ τῆς μετὰ τῆς πύξης τῆς ἀπὸ τῆς πύξης καὶ οἱ στυλοὶ περὶ τῆς νήσου, μαρμαροῦν τὴν διαρῆν ἠγαυοειδῆ ἐξαπλῶν σὺν ἴσῃ ἐπὶ, καὶ τῶν ὅποια τὸ ἀπὸ τῆς πύξης ἐπὶ τὴν Β.Α. μέτρον τῆς νήσου κατὰ τὴν ἰσχυρὴν ἕξιν. (Ν. Φαρδύ, Τὰ Ἰόνια, ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἑταιρίᾳ, Ἀθήναι, 1897, σσ. 49-54.

διάφορα γένηνα τῶν καὶ κτηνῶν, ὡς μαρμαρίνοι κύνες,
μινούρανα κτλ. Ἡ ἀμφιποροῖα αὐτῆ τοῦ Πηνίου εἶναι ἀπορίας
συμφωνοῦσα μετὰ ἀράματα, ἀνοδεύονται δὲ οἱ αἱ νῆσοι
αὐτὰι κατεποντισθῆναι ἀπὸ κρημνῶν ἀβύσσων, τῶν ὑποῦν ἢ μνημῶν
διελευρηθῆναι ἐκ τῶν χερσῶν τοῦ.

*
**

Κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὁ Λάων, υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς
νύμφης οὐλοῦ ἔργου καὶ τῆς Πηνίης καὶ ἄλλου, ἐπέθηκεν ὁ πρῶ-
τος οὐρανὸς καὶ τομυδὲν τὸ Καμοδράμην γαβῶν τὸ ὄνομα
ἐν τῇ νήσῳ. Συναρματῶν δὲ ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοῦ διεσσαρμένους
ἀπὸ τῆς νήσου καλοῦσιν, διήρτηται ἀπὸ τοῦ ἐπὶ κέντερον, ἐ-
κωνόμοιο τῶν ὑπῶν τοῦ.

Ὁ σχετὸν χωρίον τοῦ ἀποστόλου Διοδώρου (v, 48) ἔχει
ὡς ἔφθι: Ἡμεῖς δὲ τῶν κατὰ τὴν νήσον Λάωνα (με-
μενον, ὡς μετὰ τὴν ἐξουσίαν ἐν Διὸς καὶ νύμφης, ὡς δὲ τῆς, ἐξ
ἔργου καὶ Πηνίης) ἀποκαλεῖται τὸ γένος σαοράδην οὐρανῶν.
καὶ τῶν κρημνῶν ἀβύσσων καὶ τῶν ἀβύσσων ἀβύσσων ἀβύσσων
ἐπὶ τῆς, τὸ τὸ ἄλλο ἐπὶ τῶν ἀβύσσων ἀβύσσων, τῶν ὑπῶν οὐρανῶν
ἐκωνόμοιο ἀβύσσων. Οὐλοῦ δ' αὐτῶν ἀποκαλεῖται, γένος
καρ' ἀπὸ τοῦ ἐν Διὸς καὶ τῆς Πηνίης καὶ ἄλλου γενέσθαι
Σαρδάνον τε καὶ Ἰασόνον καὶ Ἀρμονίαν. Ἐν τῷ μὲν Σαρ-
δάνον μεμαρμαρίσθαι γενόμενον, καὶ πρῶτον εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ
σχεδία διανερατωθέντα, τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τῶν Σαρδα-
νῶν, καὶ τὸ δεύτερον τὸ ἀπὸ τῆς νήσου ἀπὸ τῶν Τροίαν,
εὐσησανδαί, καὶ τὸ γένος ἀπ' αὐτοῦ Σαρδάνων ἐνομιεῖται.
Ἐπαρξῆαι δὲ αὐτοῦ γένος καὶ ἀπὸ τῶν ἐδῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, καὶ
τοῦ ὑπὲρ Θράκης Σαρδάνων καλοῦσθαι. Οὐκ δὲ διὰ θυγα-
θέντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν ὑπῶν ἱμῶν λυχεῖν, ἀποδείξαι ἀπὸ
τῆς τῶν μυθολογῶν λεγέμεν, καὶ μὲν οὐσαν ἐν τῇ νήσῳ, τὸ τε
δὲ αὐτὸ ἀποκαλεῖται, ὡς οὐδέ μιν ἀνοῦσαι κρημνῶν τῶν με-
μνημένων. Δοκεῖ δ' οὐλοῦ ἀπὸ τοῦ γένους μεμνησθαι, καὶ τῶν λεγε-
τῶν διὰ τὸ αὐτὸ ἐνδοξοῦ νομιεῖται...

Ἐν τῷ χωρίον τοῦ ἀποστόλου ἀμφιποροῦμεθα οἱ ἐν τῷ Διὸς καὶ
τῆς Πηνίης καὶ τῶν ἄλλων ἀβύσσων ἐγενήθη ἐν Καμοδράμην

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Διοδώρου, Γ, 12.

ὁ Δαρδανός, ὁ Ἰασίων καὶ ἡ Ἀρμονία. Ὅτι ὁ Δαρδανὸς εἰσα-
ραωθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς Ἰωνίας, εἰσεκοπήσας τὴν
Ἰδία τὴν ἀπὸ τῆς Δαρδανίας, ἐκοσμεῖται καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς Δαρ-
δανοὶ ἐκονομάθησαν καὶ εἰσέταξε τὴν γαλακτοτροφίαν τὴν μετὰ τὴν
Ἰδία τὴν Φρυγίαν, ἢ τὴν Κιλικίαν. ὁ δὲ Ἰασίων ἐμνησθὴ ἐν Σαμο-
θράκῃ εἰς τὰ μυστήρια τοῦ αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοῦ Διός, τὰ ἑσπερία
ἐπειὶ αὐτὸν ἀπέθνησκον περιόχημα κατὰ τὴν φρυγίαν.

Περὶ τοῦ Ἰασίωνος τὰ ἐξ ἡ ἀναθήματα ὁ Εὐρύππος, συμφο-
νῶς μετὰ τοῦ Ἐρπιάδου :

Πέραν Σαμοθράκῃ δ' ἔστι νῆσοι Τρωϊκῆ
ἔχουσαι τὴν οἰκιστὴν ἀναμεμνηστὴν.
Πρότερον γὰρ εἶναι φασὶ ἐν ταύτῃ λίαν
τοῦ Τρώα, ἢ εὐκράτῃ τεύουσαι Δαρδανόν,
τὴν γερμένῃ Ἀγανίαν, ἢ ἐὼν ἡμεῖς
ὡν τὸν μὲν Ἰασίωνα Δαρδανὸν
γράφαι κατὰ Δημόκριτον ἰσχυρῶς καὶ
ἀληθῶς ἀναμνησθέντα οὐκ ἔστιν ἐπι-
σημῶς τὸν Δαρδανὸν δὲ μετὰ τὴν οἰκιστὴν ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ τῶν πατρῶν γε τὸ ἴδιον ἀπὸ τῆς
ἡσυχίας ἀπὸ τοῦ Δαρδανίου ἀναμνηστὴν.
Ἔστι δὲ Σαμοθράκῃ, Τρωϊκῆς οἰκιστὴν ἢ μὲν
αὐτὸ τοῦ τῶν Τρώων ἐπιμαχομένων,
δι' εὐδελθεῖαν ἐπιμαχομένων τῶν Τρώων.
Ἐν οἰκιστῆσιν τῶν Κιλικίων δὲ αὐτοῖς ἀπὸ
ἐκαστομένων, τινὲς αὐτὰ ἐν τῷ Κιλικίῳ
ἐπιμαχομένοι τῶν οἰκιστῶν ἐπιμαχομένων. (2)

Ἐν τῇ Σαμοθράκῃ διερχόμενος ὁ Καλβίος, υἱὸς τοῦ Ἀπί-
νορος, ὅτε ἀνεβήκε τὴν ἀδελφὴν τοῦ Εὐρύππου ἀγαγεῖσθαι ἀπὸ τοῦ
Διός, ἀπὸ μαρκῆσιν αὐτοῦ, ἐμνησθὴ καὶ αὐτὸς εἰς τὰ μυστήρια τῷ
Σαμοθράκῃ καὶ ἐξοθεν αὐτὸν τὴν Ἀρμονίαν ἀδελφὴν τοῦ
Ἰασίωνος. (3)

(1) Ἐρπιάδου, VII, 331, 50.
(2) Εὐρύππου, Περιήγησις, διχ. 679-695.
(3) Ἰουδαίου Σιμωνίου, V, 48.

Κατά τὴν μεσορρίαν, ἐβλοή γάρ σου τὴν ἀποσηθὸν οἱ
 θεοί, οἱ ὁποῖοι ἐβωσαν ἐμῶν καὶ δι' ἀγορὰ δῶρα ἐβλοή νεο-
 νύμφου. καὶ ἤ μὲν δὴμιτρα ἐραυδέειν τοῦ Ἰασώνος, ἐβωσεν
 εἰς αὐτὸν τὸν μαρσὸν τοῦ οἴλου (1) ὃ ἔρημ' ἦν γύραν, ἡ Ἄρμα
 τὸν ἀρσοδρῦντου ὄρμον καὶ ἀέρον καὶ ἀγού. Ἡ ἡμέτερον ἀποσε-
 θεετ' ἰαμουσῶν ὄρμῶνα καὶ τὰ ἰμῶνα δια τῶν ὁποῖων ἀσπυ-
 ρορίτων τὰ μυστήρια 16 Μεραῖων θεῶν τῶν θεῶν, οἱ δὲ ἄλλοι
 θεοὶ ἀποσεθεραν τὴν χαρὰν καὶ τὸν γέγυλας τῶν. Αναχωρήσας
 ὁ Κάδμος εἰς Καροδράμην, ἤσθη οἱ Ἰοιωτῶν, ὄρουσιν κατὰ
 τὸν χροσμὸν ἐβωσεν τὴν ἀγῆν τῶν θυβῶν.

Ὁ Ἰασών ἐνυργείσθη τὴν Κυθέρην, εἰς 16 ὁποῖαν ἀε-
 μῶσε τὸν Κορύθοντα. **Ὁὐτο** μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς
 τοῦ, παραγαθῶν τὴν Κυθέρην καὶ τὸν Δαρδάνου, ἤσθη εἰς τὴν
 Ἰλιαν Ἀσίαν γέρον μετ' ἐαυτοῦ καὶ τὰ ἰβρα τῶν θεῶν 16
 μηροσίου καὶ ἰαμουσῶν φρυγῶν. (2) **Εἰς** δὲ ἐβῆτο ὁ εἰση-
 γητὴς τῶν μυστηρίων τῶν ἰαμουσῶν τῶν ὁποῖων, ὅπως ἐ-
 ὠρμεν, ἐβῆτο τὸν ἰαμουσῶν παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Ἰασώνος ἐραυδέειν, τὸν μαρσὸν τοῦ οἴλου ἐβωσῆσθε. δι' ὃ καὶ εἰς Ἰασώνος
 καὶ δὴμιτρα Πρῶτον γενέσθαι γὰρ εἰσηγήσθαι. ὅς δ' ἀγῆδες δὲ τοῦ οἴλου ἀποσῶν
 δωρηθῆναι ἐν τῷ 16 Ἰρμονίαν γάμῳ δια τὴν κρυνοσίαν τοῦ Ἰασώνος." (Σπυρίδου
 Σιμεριῶν, V, 47). - Καὶ ἀρσῶν, ἡ δὴμιτρη κατὰ ἐρηθῆσθαι τὴν 16 Καροδράμην, κα-
 ραγῆ ἀρίστην κωδῆντα δὴμιτρησιμῶν μαρσῶν, οἱ ὁποῖοι μετὰ καὶ ἐβραβεύθησαν
 κατὰ τὴν μεσορρίαν. Ἐβῆτο τῶν Παρισίων τοῦ 1867.

(2) Κατὰ τὸν Ἰωνῆτον τὸν Ἰγμῶνασσεα, ὁ Δαρδάνος καὶ ὄχι ὁ Ἰασών μετέβη
 εἰς Καροδράμην εἰς Τροίαν, τούτων δὲ ἀποσῶν καὶ ὄχι τὸν Ἰασώνον ὡς ἰβρῶν
 τῶν Καθηρίων μυστηρίων, τὰ ὁποῖα μετέβη ἀρσῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ. Ἐπίσθη
 καὶ κατὰ τὸν Δαρδάνου: ὁ Δαρδάνος ἀποσῶν εἰς Καροδράμην ἤμῃσεν εἰς 14
 ἡμέρας 16 ἡμέρας, τὴν ἀγῆν Δαρδάνιαν ἀγῆσας, καὶ εἰδῆσθε τὸν Τρωῶν τὰ ἐν
 Καροδράμην μυστήρια. (Σπυρίδου, VII, 331, 50). Καὶ ἄλλοι κατὰ, ἰβρῶν τῶν
 μυστηρίων ἦτο ὁ Ἡετῶν ἢ Ἀετῶν, κατέβη τὴν δέσσην τοῦ Ἰασώνος μετὰ τῶν
 οἴων 16 ἡμέρας.

Πάντα αὐτὰ ἐκ παραδόσεως ἐκμαθάνοντες τὴν ἐδύμην
 φησὶμίαν τῶν λαμοδράμων, διότι ἐδωκένον τὴν νῆσον τὴν αὐτὴν
 τὴν εὐθίαν τῷ Τρωϊκῷ δουραμένῳ, καὶ τὸ μέρος οὗτος κατὰ
 ἀπορίστην οἱ Μεγάροι θεοὶ ἔχοντες τὴν γαλακτῆρα τὴν καὶ ἀνε-
 κούμην εἰς αὐτοὺς τὰ ἱερὰ ὄργια. Κατὰ αὐτὰν ἀθανάτοισιν, ἢ
 γαλακτῆρα τῶν Μεγάλων θεῶν ἐπιπέσει ἔξωθεν, ἢ οἱ ἐκ τῆς
 Ἰλίου, ἢ ἰσθμίου τῶν δουραμένων καὶ ἀποδοθῆναι καὶ εἰς τοῦ
 εὐβοῖ: καὶ ἐκ τῶν Ἰωνίων καὶ εἰς τοῦ Παρδαίου, οἱ οὐδαμοὶ
 ἐπίστε καὶ Κασταροὶ ἐκαστομάχωνται.

*
 + *

Ὅρα καὶ ἂν ἔγωγε τὸ ἀρχαῖον, τὸ θέσπιον εἶναι ὅτι ἢ ἱερῶν
 τῶν μυθῶν τῶν λαμοδράμων ἀνέρχεται εἰς τοῦ μυθίου
 χρόνον, οἱ δὲ οὐκ ἐπιπέσει δὲ τῶν ἡρώων τῶν ἐσωχθῆναι
 ὁ ὄργια, ὁ ἰσθμίου τῶν δουραμένων, οἱ δὲ οὐδαμοὶ καὶ
 Παρδαίου, ὁ ἰσθμίου τῶν δουραμένων καὶ ἀποδοθῆναι
 ὡς μνησθέντες τῶν ἐσωχθῆναι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀπορίστην τὴν ἐδύμην, κατὰ ἀνε-
 κούμην τὴν ἰσθμίου τῶν δουραμένων μεμνημένον εἰς αὐτὰ, ἀποδοθῆναι
 εἰς τὴν νῆσον τὴν αὐτὴν ἐσωχθῆναι ἢ ἰσθμίου καὶ
 οἱ εἰσθῆναι τῶν δουραμένων, ἀποδοθῆναι τῶν δουραμένων εἰς αὐτὴν, ἐσωχθῆναι
 εἰς τὴν ἐδύμην καὶ ἀποδοθῆναι. θέσπιον ὅτι ἐκαστοὶ τῶν
 κατόπων ἐστίν.

Ὁ Ἡρόδοτος, ⁽¹⁾ ἀποδοθῆναι τὴν ἐσωχθῆναι τῶν δουραμένων
 τῶν μυθῶν εἰς τὸν Πηλεονόου, οἱ οὐδαμοὶ ἀποδοθῆναι εἰς τὴν
 Λαμῶνα καὶ Ἰσθμίου μέχρι τῶν Περσῶν ἀποδοθῆναι, κατὰ τὸν ἐ-
 δύμην ἀποδοθῆναι ἢ ἰσθμίου καὶ οἱ οὐδαμοὶ μεμνημένον
 εἰς λαμοδράμων. ὁ δὲ ἀποδοθῆναι ἀποδοθῆναι ⁽²⁾ ἀποδοθῆναι ὅτι ἐκαστοὶ
 ἀποδοθῆναι οἱ κατόπων τῶν λαμοδράμων διελθόντων ἰδίαν
 ἴνα Πηλεονόου διαφύκων, καὶ ὅτι τὰ οὐδαμοὶ τῶν δουραμένων καὶ
 οἱ ἐκαστοὶ οὐδαμοὶ τῶν μυθῶν ἀποδοθῆναι μέχρι τῶν ἐσωχθῆναι
 εἰς τὴν διαφύκων τῶν δουραμένων, οὐδαμοὶ δὲ εἰς τὴν ἐσωχθῆναι ἰσθμίου.

(1) Ἡρόδοτος, II, 51.

(2) Διοδώρου Σικελιώτου, V, 47. "Ἐσχῆμασι δὲ κατὰ τὴν ἰδίαν διαφύκων οἱ οὐδαμοὶ
 χρόνον, ἢ ἰσθμίου ἐν τῶν δουραμένων μέχρι τῶν νῶν ἰσθμίου."

ἤμμοσαν δὲ καὶ μετὰ τὸν ἀστυνομὸν δεσποτῶν κωνσταντινου-
πόλεως δὲ κατὰ τὸν μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον χρόνον, ὡς εἶπε,
κατὰ τὸν Πίνδαρον, εὐρίστουτο ἐν αἰσῇ καὶ τῷ Ἄλφειου.

Ἐλαβον γὰρ καὶ οἱ Ἀριστοφάνης, ὅστις μὴ φανερὸς οὐδένως,
ὁμοίᾳ ἀνομιᾷ καὶ ἀνατιῶν κατὰ τῶν. Ἰσως δὲ καὶ αἱ
ὑπὸ τὸ ὄνομα τῶν Τριβαγγῶν ἐν τῇ κωμῳδίᾳ τοῦ Ἰσχυροῦ (1)
ἀναγερόμεναι δεξιῶτες, δὲν εἶναι ἄλλοι κατὰ γένησις γράφια τοῦ
τῶν καθάρων.

Οἱ Σαρπηταῖοι Νύσανδρος καὶ Ἀνταγνίδας, εἶδον ἐν τῷ
μεμνημένῳ. Μαρίτια ὁ Νύσανδρος ἀνεβίβη ὑπὸ τὴν ἀποστα-
σίαν τοῦ Ἰεραίου τοῦ Νύσου. Ἐξήλθε καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, τὸν ὑπερ-
σπουλοῦτο ἐπὶ τὸν δεσποτῶν. ὁ διαφόρος ὁ Μήγρος (2), κατεδίμαυθη
ὡς ἀδελφὸς τῶν ἀδελφῶν, διότι εἶχεν ἐμπερανεθὴ μετὰ κεραιόφυ-
τος κατὰ τῶν μυστηρίων τοῦ ἔξουθενος καὶ τοῦ λαμοδορῆου.

Ἐλαβον ὁ Νύσανδρος βασιλεὺς τοῦ ἔξουθενος (323-281 π.χ.)
ἀνεβίβη ὑπὸ τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ τῷ Ἰεραίῳ τοῦ Νύσου, ὡς καὶ
τὴν διοίκησιν αὐτοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΑΝ

Ἡ μίση καὶ ἡ ἀγάπη ἐπὶ τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ
τοῦ κατὰ τὸν ἀποστασίαν αὐτοῦ καὶ διασημῶν κωμωδισ-
τῶν τῶν ἀποστασίαν. Ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν Πτολεμαῖον ὁ Φύραων
δουλοκρατοῦς ὑπὸ τὸν Πτολεμαῖον τοῦ Ἐσθρανοῦ, κατὰ τὸν ἀρχαῖον τοῦ
δουλοκράτου π.χ. αἰῶνα, μετὰ τὴν τῶν δεσποτῶν τοῦ, κατὰ τὸν
χρόνον ὁ ἀδελφὸς τοῦ Πτολεμαῖου VI ὁ Φίλοπάτωρ διετέλει ἀρχιμά-
χου τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐσθρανοῦ, βασιλεὺς τοῦ ἔξουθενος.

(1) Ἀριστοφάνης, Ἰσχυροῦ, π.χ. 1515 καὶ εἶθε.
(2) ὁ διαφόρος οὗτος, ἦτο ὑπὸ τὸν Τηγεματίδου, ἀρχαῖον τοῦ ἀνωτάτου καὶ ἔγραφε
ἤμμοσαν καὶ διδορῶμενος. Ἐπισημασθεὶς ἐπὶ τὴν γήινον ἀποστασίαν καὶ ἀναδεδειγμένον τοῦ
ἀποστασίαν ἀδελφῶν τοῦ ἀνωτάτου, ἐπισημασθεὶς κατὰ τὸν ἰσχυρότερον ἀποστασίαν,
καὶ ἔβητο τὴν ὑπερβίαν τῶν θεῶν. Περιεργόνει καὶ ἔχκει ἄτε τὰ μυστήρια ἐπὶ τὰ
ἄλλα ἐμνήθη, ἀποστάτων μαρίτια καὶ ἄλλων καὶ ἀποστάτων ἐπὶ αὐτῷ. Οἱ Ἀθηναῖοι
ἀφανατίσαντες, τὰ μὲν συγγραμμάτα τοῦ ἐμνήθησαν, αὐτὸν δὲ ἀποστράψαν,
ἐπισημασθεὶς τὴν μεσημῆν αὐτοῦ. Μήγρος κατὰ τὸν ἀποστασίαν ἐπὶ τὴν Κό-
ρινθον, ὡς καὶ ἀπέθανεν. Ἐξ ὧν τῶν συγγραμμάτων τοῦ, μετὰ τὸν δὲ μίση
ἀποστασίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀποστασίαν τῶν ἀποστασίαν.

Εἰς Λαμοδράμην εἶπεν ἄρξον ἡ Ἀρτινὴ, ⁽¹⁾ οἴχος Πτο-
λεμαίου τοῦ Φιλιάδου, γέρουρα Πολεμαίων τοῦ Κεραιῶν, μετὰ
τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Εἰς Λαμοδράμην μεταβύτην ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῆς Μακε-
δονίας Περσεὺς ὁ Β', μετὰ τὴν ἐν Πύδνῃ ἤτταν τοῦ 168 π.χ.
ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, γέρον μετ' αὐτοῦ 2.000 ἄνθρωποι καὶ σὺνδὸς
ἄλλο διςκατὰ ἄλλο, οἱ θεοὶ τῆς Λαμοδράμης δένδροντο νὰ ἀνε-
χθοῦν εἰς τὸ ἄρξον τῶν ἐνα φονεῶν. ⁽²⁾ Καὶ μεταβύτην μετὰ τῆς Περ-
σεῦς δια' ἀποδομίας τοῦ ἱεροῦ τοῦ θεοῦ νὰ ἀδωδῆ αὐτῷ
τῆ ἀποδομίας ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιτομὴν τῆς ἡμέρας
ἐξηγέρθησαν κατ' αὐτοῦ καὶ τοὶ ἐξηγέρθησαν νὰ συμ-
νησοῦν τὸν. Ὁ Περσεὺς ἠναγμάσθη τότε νὰ σπουδαίῃ αὐτῷ
σημερὶν Καμαριλίονος, ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἀφαιρέσειαν ἡτο
ὁ τελευταῖος διμὴν τῆς Λαμοδράμης Γ (Παλαιόχωρα) ὅπου παί-
νοντα ἀκόμη ἔχον τὴν ἀποδομίας μεταξὺ τοῦ Ῥωμαίου
πολεμοῦ. Ἡ ἀποδομίας νὰ ἀδωδῆ αὐτῷ ἐπ'
τοῦ Ῥωμαίου ἀπὸ τῆς

Γ ὅπου ἀναφέρεται ὁ
Τίτος Λίβιος, διότι ὁ
ἡγεὺς διμὴν αὐτῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ὁ βασιλεὺς Πτολεμαῖος τοῦ Μεγάλου τῆς Ἀλεξάνδρειας, νυμφευθεὶς ἐπὶ νεαρῶν τῶν
ἡμεῶν τὸν Λυσιμαχόν, βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, ἔχον ἐν Κωνσταντινίῃ τῆ
Μακεδονίας, ἐπὶ τὴν ἀποδομίας ἀδελφῶν αὐτοῦ πολεμαίων Κε-
ραῖος, ἀποδομίας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τότε μεταβύτην εἰς Λαμοδράμην, ὅπου ὅπου
εἶπεν, ἀνέστη τὸ κεραιαῖον ἀποδομίας διαδομίας. (Πλούταρχος, Β, ΧΧΙΥ, 3).

(2) Ὁ Περσεὺς ἦτο ὁ ἀποδομίας υἱὸς τοῦ Φιλιάδου ἐπὶ βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, ἀπὸ
οὗ ἐπὶ νεαρῶν χρόνων. Θεοὶ τῆς τοῦ θεοῦ ἀπόδομίας τὸν μετὰ αὐτοῦ ἐπὶ
νεαρῶν τοῦ ἀδελφῶν ἀποδομίας, ὅση ἦτο ὁ νεαρῶν διαδομίας τοῦ θεοῦ, ἢ συνεννοού-
μενον ὅπου μετὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ μετὰ τὴν ἀνατομίας τοῦ Φιλιάδου, μεταβύ-
θη νὰ ἐπιτομὴ τὸν μετὰ τὸν ἀποδομίας θάνατον. Ἐπὶ τὴν ἀπὸ ἐπὶ τὴν
συγγενῆ τοῦ Ἀντίγονου, τὸν ὁποῖον ἡ φιλία ἀποδομίας ὡς διαδομίας τοῦ - Μετὰ
μετὰ τὴν ἀποδομίας τοῦ Περσεῦς ἐν Λαμοδράμῃ καὶ τοῦ ἀποδομίας τοῦ ἐπὶ τῶν
ἐπὶ τῶν: Πλούτου Λίβιου, ΧΧΥ, 56.

Ἐν γένει ἡ μιμράνητος ἀσχετὸν ἐξαραιμὸν
 σεβασμῶν καὶ ἀσχυρῶν ἀσχυρίαν, παραβιασθέντα διὰ μίσην
 φορὰν διὰ τῶν χρόνων τοῦ Μεγαλοῦ Ἰησαίου, πρὸς τὸν
 Αἰγύπτου. Ἡ ἱερωσύνη ἐγένετο τῷ 85 π.χ. καὶ τὸν μεταξὺ
 εἴρηκα καὶ Μιθριδάτου κώφερον, καὶ ὅτι οἱ ὑπὸ τοῦ Μιθριδάτου
 ἀποπαγέντες αἰρηταί μεταξὺ καὶ ἄλλων ἐπιπέσαν τῷ
 Δαρμόδοκῳ καὶ ἐπέστησαν τῷ ναύτι. Ἡ ἀφία τῶν συμ-
 θέντων, καὶ τῶν ἀναγέρων ὁ Πλούταχος, ἀνίστατο ἐπὶ 1.000
 σερίων λαφάντα, ἴσοι 6.000.000 δραγματῶν χρυσῶν.

(1) Πλούταρχου, Βίος Προμηθεΐου, 24.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

III. ΚΑΒΕΙΡΙΑ ΜΥΕΤΗΡΙΑ.

Τὰ περὶ τῶν Καβείρων καὶ τῶν μυητικῶν ἀδελφῶν εἶναι
συσταίναν καὶ ἀθέβαια.

Ἀπὸ τοῦ προαναφερθέντος αἰῶνος ἐπεβόησαν οἱ σοφοὶ
καὶ ἐσθημένοι μετὰ ψήφου καὶ ἐσθμῶν εἰς τὴν μετέμην καὶ
ἐβουσαν τῶν Καβείρων μυητικῶν. (1) ἀρχαῖς ἢ ἰσορροπία
τῶν, κατ' ὅσον τὰ ἐρευνα καὶ ἀναυμαγὰς, αἱ οὐδαὶ ἐμῶν μεχο
σόμεθον, παραμένει συστολή. ὣς ἐν ἀκροπόλει γενόμενα
ἀναυμαγὰς, ὅπως καὶ ἐν τῷ τόρῳ τῶν Καβείρων, ἐλάχινα μόνον
διεγάλλων. Διὰ τοῦ σοφοῦ τοῦ μύθου παραμένει ἀνίμωρα.

(1) ὅς ἦν τὸ ἔργον τῶν Καβείρων, ὁ Ζήν ὁ Φρεζέ, (1) εἶναι το σπου-
δαίον τῶν ἑλληνικῶν μυητικῶν. Αἱ ἀρχαῖαι αἱ κατὰ
δύναμι εἶναι τούτων ἀρμεχόμενα, τούτων ἀντιγαθίαι αἱ μὲν ἀπὸ
τῶν δέ, ὥστε ἢ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων μοῖς γαίνονται δυνατῆ. αὐτοὶ οἱ
ἀρχαῖοι διεγείρονται ἐπὶ τὴν ἀνεκνήσειω, διὰ τὰ νεώτεροι συνα-
δρῶντες μετὰ τῶν ἀρχαίων ἀναυμαγὰς, κατὰ τὴν ἐπιπέδον τῶν
ἀρχαίων ἀναυμαγὰς, κατὰ τὴν ἐπιπέδον τῶν ἀναυμαγὰς, κατὰ τὴν ἐπιπέδον
κατὰ τὴν ἐπιπέδον τῶν ἀναυμαγὰς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ταῦτα ἐρευνα ἀπὸ τὸν ἀμείνονα τοῦ θεοῦ οὐδὲν ἀλλοτῆ
σοφῶς Φρεζέ. Ὁ Ζήν ὁ Φρεζέ καὶ μετ' αὐτοῦ ἀσχηματίζοντες περὶ τοῦ ψήφου
μαρτυροῦν, δὲν ἰσχυροὶ εὐτυχετέροι εἰς τὰς ἐρευνα αὐτῶν. Διὰ
σημοὶ σοφοί, ὅπως ὁ Schelling, ὁ Welcker, ὁ O. Müller
ὁ Gerhard, ὁ Creuzer καὶ ὁ Guignaut, κατ' ὅσον τὰς ἐρευνα
δὲν αὐτῶν ἀναυμαγὰς, δὲν κατὰ τὴν ἐπιπέδον τῶν ἀναυμαγὰς
ἐπιπέδον, ὅτι εἶναι τὴν τελευταίαν ἀναυμαγὰς καὶ ὅτι εἶναι τὸ ἔργον.

Ὁ Guignaut, ὁ Ζήν ὁ Φρεζέ καὶ ὁ Ζήν ὁ Φρεζέ μετὰ
τὸ ἔργον τῶν Καβείρων μυητικῶν, διὰ τῶν ἐρευνα τῶν ἀναυμαγὰς
τῶν ἀναυμαγὰς τοῦ ἀναυμαγὰς: ὅς ἀπὸ τῶν Καβείρων
μυητικῶν τῶν ἐρευνα αὐτῶν, καὶ ὅπως δὲν ἀναυμαγὰς.

Ἐπίδοτος ἐπιπέδον
καὶ ἀναυμαγὰς, (2)

(1) N. Frezet, κατὰ τὸν Lacroix, in loc. cit. σελ. 368.
(2) Guignaut, Religions de l'antiquité, tom. B, 3ème partie, σελ. 1102 κατὰ τὴν
αὐτῶν ἀναυμαγὰς, σελ. 368.

Paris de la Grèce 1881

ὁ ἴσχυμα, ἀλλὰ τε, δὲν εἶναι νέον. Καὶ αὐτοὶ ὁμοίως
 χαῖροι διαφέρουν περὶ αὐτῶν. Περὶ ἀπὸ τοῦ *Fierot* καὶ τοῦ
Quiniact, ὁ Ἐρμάων λέγει περὶ αὐτῶν:

“Ὅτι ἰὴν ἐν τῇ ἐμμοδορῶνι ἠνωμένον θεοὺς εἰρη-
 μάση νομοὶ τοῦ αὐτοῦ τοῦ Καθεύου, οὐδ' αὐτοῦ ἔχοντες ἴσ-
 χυμὸν τοῦ Καθεύου ὅτινός εἰσ'...” (VII, 331, 51).

δέ αὖτις γόγια: Τυχοὶ ἔχουν ἴσχυι οἳ εἰ ἐμμοδορῶνι
 ἠνωμένοι θεοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ Καθεύου, γὰρ καὶ αὐτοὶ οὐ
 τοῦ γόγιου δὲν μωροὺν νά μωδ' ἐῶσιν ἢ πράγμα ἀνα αὐτοῖ
 οἱ Καθεύου...

Ἄλλ' οἱ νεώτεροι μῶλλον περιέλασαν αὐτοὺς. Ἦλωσ δὲ ἡ δια-
 φωνία εἴμεται ἐπὶ τοῖς ἀρχαίοις τοῦ Πελαγίου Καθεύου
 ἀπὸ τοῦ φοινικισμοῦ, μὴδὲν ἔχοντες ὡσὺν ἀναμεταβίτων,
 εἴην μόνον τοῦ σωματικῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καὶ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων περὶ αὐτῶν ἡ ἀρχαία
 ἰδέα τῶν ἀρχαίων ἡλικίας καὶ ἡ γὰρ εἶρα αὐτῶν ἀρσῆται ἐπὶ
 τοῦ γόγια, καὶ τὸ πᾶσι δὲν τῶν ἐπι μωροὺν αὐτοῦ: οὐδέ-
 ποτ' ἦν οὐδὲν ἡ ἐμμοδορῶνι εἶναι ἡ ἀρχαία ἰδέα τοῦ Καθεύου
 γόγιου, καὶ τὰ πάντα ἐπὶ τῇ ἀρσῆται ἰδέα τοῦ ἀρχαίου ἀρχαίου, ὡς
 ἀρσῆται αὐτῶν, τοῦ ὅσων κατὰ αὐτῶν ἀρσῆται-
 ἴση παραγεται ἐπὶ τῷ μάειν = μαίειν. Ἐπιὸν ἀρσῆται ὅλο
 Καθεύου, μεδ' ἀρχαία. Κατὰ τρωπὸν δὲ τοῦ ἀρχαίου ἐπὶ ὅ,
 εἴην Καθεύου, τοῦ ὅσων ἀρσῆται καὶ Καθεύου καὶ Καθεύου.

Καὶ αὖτις ἡ ἐπι Καθεύου εἶναι φοινικισμὸς ἀρσῆται, ἀρσῆται
 μετὰ τὴν φοινικισμὸν λέγειν Καθίτ (= μαίειν) ἀρσῆται Κεθίτ,
 καὶ αὖτις δὲ ἀρσῆται ἀρσῆται τὸ ἀρσῆται ἀρσῆται λέγειν
Σαμίτας (= δυνατός, ἰσχυρός).

εἶναι δὲ οἱ Καθεύου μερῶν θεοὶ τοῦ ἀρχαίου ἀρσῆται εἰ-
 μάση ἐποχῆ, διαμῆθησαν τὴν ἀρσῆται ἀρσῆται αὐτῶν καὶ
 εἰς τοῦ μετῶσται χρόνου, ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ ἰδέα τῶν μετῶ-
 σταιν, διαρραμῆται πάντοτε δούτερον ἀρσῆται καὶ ἀρσῆται
 ἀρσῆται εἰς τὴν ἀρσῆται τῶν θεῶν, τὴν τῶν τῶν
 σαμίτων, ἀρσῆται, ἀρσῆται τῶν μερῶν θεῶν τοῦ ἀρ-
 σῆται ἐπιμῆται ἀρσῆται. ὅσοι αὖτις ἀρσῆται ἀρσῆται ἀρ-
 σῆται εἰς τῶν θεῶν καὶ ἀρσῆται ἀρσῆται. εἰς τῶν μερῶν

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω, εὐδαιμόνιον εἶναι ὅτι δὲν δα' ἀποσωσθῆ-
 σωμεν ἡμεῖς καὶ δώσωμεν τὴν γύμνασιν τῶν καθέριων μυστη-
 ρίων. Ἄλλως δα' ἀναστρέφωμεν τὸ σωματικόν εὐφρανία, γεν-
 μένως ἰσοῦ ἐπίσης, τῶν ὁμοίων ἢ γῆμης εἶναι σεβαστῆ, μέγισ-
 οῦ νεώτεροι εἶναι καὶ μέγιστοι διαγωγίτου καὶ διευσι-
 νήσου αἰετῆ.

Οἱ καθέριοι εἶναι ἔμφυτοι θεόμητοι, τῶν ὁμοίων ἢ
 μαλακῆς, ἢ ἔμφυτος γένος καὶ αἱ διαφοροὶ μεταμορφώσεως
 κατέχουσι ἐκ τῶν ἰσορροπιῶν τῶν ἀρχαίων ἑθνομικτικῶν ἐν
 τῶν μέγιστον συνουσιῶν καὶ ἰσορροπιῶν προεπιμετῶν.

Ὁ ὄνομα αὐτῶν κατὰ ἀρχαίαν γῶραν ἀνομιλῆται κατὰ τὸν
 τέλειον α.χ. αἰῶνα ἐν τῶν ἀποσωστικῶν τοῦ Μινδαφου. Καὶ
 μέγιστον τῶν χρόνων τοῦ Ἑσπερινῶν δούσιν καὶ μετὰ τῶν
 ἀπομνηστικῶν δαιμονίων καὶ ἀπομνηστικῶν τῶν φυσικῶν διαγίσεων,
 αἰὲς τὸ εὐχόμενον καὶ μέγιστον τὸ ἀπὸ τοῦ σαφανισμοῦ
 λαμβάνουσι τὴν ἐπιπέδον καὶ ὑπερίεραν πρὸς τὰς μέγιστον ἀφῆσιν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΜΑ ΟΙ ΚΑΒΕΙΡΟΙ ΔΑΙΜΟΝΕΣ
ΤΗΣ ΥΔΙΚΗΣ ΦΥΣΕΩΣ.

Οι Καβείροι ἀνήκουν εἰς τὴν ἰδίαν λαβὴν τῶν θεοτήτων,
εἰς τὴν ὁμοίαν οἱ Κορύμβες καὶ οἱ Κορύμβουτες τῆ Φρυγίας,
οἱ Χαύτιοι τοῦ ὄρους Ἰδίου καὶ οἱ Τεχνίτες τῆ νήσου Ρόδου. Ἡμεῖς
εἶναι θεοὶ καὶ ἐκπερὶ αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς τὴν ἰδίαν λαβὴν.

Ἡ μάλλον ὀρθὴ τῆ λέξεως ἐτυμολογία εἶναι ἐκ τοῦ ὀνήματος
καίων. Ἐξ ἧς τῆ, καὶ ὅτι γινώσκοντες οὐκ ἐκ τῆ ὑπερβολῆς αὐτῶν
ἀπὸ ἀρχῆς τῆ γαργεῖας καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐκπέδοντες ἔχοντες τὴν μετα-
γωγὴν τῶν, συνάδει ὡς τῆ ἐρμηνείας ταύτης. ὡς ἀρχὴν δὲ μοι-
τὴ τῆ γαργεῖας αὐτῶν, δεῖν νὰ ἀναγινώσκωμεν τὰ ὄρη
τῆ Τρωάδος μέρη καὶ τὰς νήσους τοῦ Ὀρακίου Πελάγους, γελνία-
φόρος ὑπὸς τὸ Φρυγία γαργεῖα, τὴν Ἄθηνον, Ἰμβρόν καὶ
Ἐπιφωρῶνιν.

Ἐν Φρυγίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς ἔχειν ὄροι μαρτυροῦντες
Καβείροι, ἰσχυρῶν τῶν ἀρχαίων, καὶ ὅτι αὐτοὶ ἐκπέδοντες
τὴν Ἄθηνον. Ἐξ ἧς τῆ, καὶ ὅτι γινώσκοντες οὐκ ἐκ τῆ ὑπερβολῆς αὐτῶν
ἀπὸ ἀρχῆς τῆ γαργεῖας καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐκπέδοντες ἔχοντες τὴν μετα-
γωγὴν τῶν, συνάδει ὡς τῆ ἐρμηνείας ταύτης. ὡς ἀρχὴν δὲ μοι-
τὴ τῆ γαργεῖας αὐτῶν, δεῖν νὰ ἀναγινώσκωμεν τὰ ὄρη
τῆ Τρωάδος μέρη καὶ τὰς νήσους τοῦ Ὀρακίου Πελάγους, γελνία-
φόρος ὑπὸς τὸ Φρυγία γαργεῖα, τὴν Ἄθηνον, Ἰμβρόν καὶ
Ἐπιφωρῶνιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν Ἄθηναις οἱ Καβείροι θεωροῦνται ἄγιοι ὡς ἰσοὶ καὶ ἄγιοι
ὡς ἔργον τοῦ Ἡγαίου, δεῖν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ. Ἡμεῖς αὐτῶν
εἶναι ἡ νύμφη Καβείρω, ἡμεῖς τῆ γαργεῖας, ἡμεῖς τῶν ἀρχαίων
δὲ τῆ Ἄθηναις ἔφερε τὸ δυτικὸν ὄρημα "Αἰθαλία", ἐκ τοῦ
κίβειν ἐλάττωσεν ὡς ἄγιοι. ὡς ἔχει ἐν Ἄθηναις οἱ Καβείροι θεω-
ροῦνται ὡς ἰσοὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ καὶ ἰσχυροῦ. Ἡμεῖς αὐτῶν
εἶναι ἡ νύμφη καὶ νόμιμα ἡ ἐκπέδοντες ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὡς ἔχει
βαλὸς ἐμπαίρωσεν ἔχει διαδοχὴ ἡ γαργεῖα αὐτῶν τὸ ὄρημα γα-
ργεῖα αὐτοῦ μὲ ἀρχαία ἰσχυροῦ, ἡμεῖς τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν
ἀρχαίων. (2)

(1) Σπυρίδωνος, Χ, 472.
(2) Head- Σβορώνου, Ἰστορία τῶν Νομισμάτων, Σφ. Μ., σφ. 311.-
Πρὸς ἡμῖν τῶν Καβείρων ἀρχαίων καὶ ἄγιοι μαρτυροῦντες "Καβείρια Τεῖδα"
καὶ "Καβείρια Ἐπιφωρῶνιν" (Μ. Σπυρίδωνος, Ἡ Ἄθηναις, σφ. 401.)

ἔπειθ' δὲ τὸ ἔδαφος τοῦ Μήνου εἶναι γονιμώτατον διὰ τὴν μακροχρόνιον τὴν ἀρμεσίαν, ὃ ἀρχαῖος μῦθος σχετίζεται τὸς Καθεῖρον μετὰ τοῦ φουδου.

Ὁ Αἰσχύλος⁽¹⁾ εἶχε γράψῃ καὶ σατιρικὸν δράμα φέρου τὸ ὄνομα τῶν, οἱ ὅποιοι καὶ ἀσπείρου τὸν χερσὶν. Ἐν Ἀργοναυτικῷ διερχομένοις ἐν Μήνου, ὠσεδέχθησαν οἱ Καθεῖροι ἐνθάδου πάντες ἀδού τὰ μέγιστα ἐπὶ τὸν ἀέρα.

Ὡς κτενέματα δὲ τοῦ ἰσχυρίου οὐροῦ, τὸ ὅσῳ τὸν φωνοῦσιν τὴν φρεσίνων καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἀρμεσίαν, θεωροῦνται γενικῶς ὡς κτενέματα τοῦ γονιμώτατος. Οἱ Πελαγοὶ μάλιστα παραχέρον ἐπὶ αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Ἀσπυρνεῖ καὶ διὰ τὸ δέικτον τοῦ εὐγενικοῦ οἴνου, ὅταν ἐκμασθῶντο δύο ἄσπυρα.

Ἡ γαλαρία τῶν Καθεῖρων εἰσῆχθη ἐν τὴν ἀπρὶω ἔμφαδα ἴσο τῶν Πελαγοῦ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Ἡρόδοτος λέγων: "ὅτι Καθεῖρων ὄρνια, τὰ ἰσχυρῶτα ἐπὶ τῶν οὐρανῶν παραβαδόντες παρα Πελαγοῦ."⁽²⁾ Ἡ γαλαρία καὶ ἐστὶν τὴν ἔμφαδα, ἰδίᾳ δὲ ἐν Βοιωτίᾳ. Ἡ γαλαρία ἐστὶν ἐν τῶν ἀπρὶω τῶν ἀπρὶων αὐτῶν ὅσῳ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπρὶων οὐρανῶν ἀπρὶων ἐν τῶν ἀπρὶων ἔμφαδα. Ἡ γαλαρία τῶν Καθεῖρων, ἢ διατρεφῆναι τῶν ἐγγυθῶν καὶ ἑρμαῖων χρόνων τὴν ἀρχαίαν ἀπρὶω καὶ ἀπρὶων ἐπὶ ἢ οὐρανῶν τῶν ἀπρὶων ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἔμφαδα τοῦ ἔμφαδα. Ὁὐτοῦ ἀπρὶων τὴν ἰσχυρῶτα ἀπρὶων ὅτι ἢ Καθεῖρων γαλαρία ἴσο μαδρῶν Πελαγοῦ καὶ ὁμοῦ ἄπρὶων, μὴ εἰσῆχθη ἐπὶ τῶν ἐν τῶν ἀπρὶων ἀπρὶων φωνοῦσιν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Οἱ Καθεῖροι μετὰ τὸν Ἀσπυρνεῖ καὶ τὸν Ἀσπυρνεῖ, ἀσπείρου ἰδιαιτέραν τὴν ἀπρὶων ἐν τοῦ Ἀσπυρνεῖ ἀπρὶων, παραπαδόντων περὶ τὸ 466 π.χ. Ἐν δὲ ἑρμαῖων τῶν ἀπρὶων ἀπρὶων ἀπρὶων ἀπρὶων.

(2) Ἡρόδοτος, II, 51.

ΟΙ ΚΑΒΕΙΡΟΙ
ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΒΟΗΘΟΙ.

Ὁ Διόνυσος μὲν κεραιῶν τοῦ Καβείρου ὡς ἑταίρου
τοῦ Διονύσου καὶ τοῦ Ἡραίου, κεραιωθέντας τοῦ Ἀργοναυτοῦ
κατὰ τὴν ἐν Βήρων διαβασίαν. Κατὰ τὴν δὲ αἴψου μῦθου,
ἀναγορῶμενον ἐπὶ τοῦ Διόδωρου Σικελίου, ἀπετυμνωθεὶς
αὐτὸ σκῆψον ἐπὶ τὴν νῆσον Σαμοθράκην, ἵνα ἐκπαυενοῦσθε
τὴν προστάσας τῶν Καβείρων καὶ τὴν δέξαν ἀδελφὸν ἀνδρομῆν
κατὰ τὸ μακρὸν καὶ εἰσῶων λατοῦδόν τιν. (1)

Προσετάσθαι τὴν νῆσον καὶ ἀποδοῦναι οἱ οἱ Καβείροι τῷ
Διόνυσῳ ὅταν διαγορῶν τὴν μεταγωγὴν τῶν ἐν Σαμοθράκῃ. ἢ
ἢ ἐβλήθη τὸν Διόνυσον ἠμεῖς ἀδελφὸν ἀδελφὸν τὴν γυ-
μνῶν τῶν.

Οἱ Καβείροι τῆς Σαμοθράκης ἀποβάντων προστάσας τῶν
ναυπηγῶν καὶ οἰκιστῶν τῆς γῆς θεοὶ ἐπὶ τῶν κεραιῶν τῶ
δαίμονος τοῦ Διόνυσου καὶ τῆς Ἡρᾶς καὶ τῆς Ἀργοναυτοῦ
κατὰ τὴν ἐν Βήρων διαβασίαν. Κατὰ τὴν δὲ αἴψου μῦθου,
ἀναγορῶμενον ἐπὶ τοῦ Διόδωρου Σικελίου, ἀπετυμνωθεὶς
αὐτὸ σκῆψον ἐπὶ τὴν νῆσον Σαμοθράκην, ἵνα ἐκπαυενοῦσθε
τὴν προστάσας τῶν Καβείρων καὶ τὴν δέξαν ἀδελφὸν ἀνδρομῆν
κατὰ τὸ μακρὸν καὶ εἰσῶων λατοῦδόν τιν. (1)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Διόδωρος Σικελίου, V, 49.
(2) Διὰ τοῦ ἰνόμου Διονύσου, ἰμενοῦτο οἱ οἱ τοῦ Διός, Καβείροι καὶ Πηλοδελταῖοι
καὶ τῶ Ἀγίας οὐλύου τοῦ Τυρδάρου, θυγατρὸς τῶ Ἡραίου. ἐξ οὗ ἀργαῖος καὶ τὴν-
δαρδαίαι ἐνονομάζοντο. θεωροῦνται μετὰ τῶν Διονυσοκέρων ἠρώων. Καὶ εἰς μὲν τὸν
Καβείρον ἀπέδιδον τὸ εἶδος τῶν "ἰσώδαμος" εἰς δὲ τὸν Πηλοδελτῶν "αὐτὸ ἀργαῖος".
Ἐλατὸν μέρος ἐπὶ τὴν Ἀργοναυτικὴν ἐκπαυενοῦσθε καὶ ἀνήγαυραν θεῶν ἠμεῖς ἐν τῶν
ἀνδρῶν γαργαῖα τῶν μετὰ τῶν καὶ τῶν ἰωνῶν ἐγγύα, τὴν Σικελίαν καὶ Πηλοδελτῶν.
Ἐθεωροῦντο δὲ ὡς ἀργαῖοι καὶ γένιοι καὶ προστάσας τῶν δαίμονος τοῦ Διόνυσου καὶ τῆς Ἡρᾶς
κατὰ τοῦ Πηλοδελτῶν τὸ χάρισμα καὶ ἐκπαυενοῦσθε ἐπὶ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κεραιῶν.
Ὀνόματι δὲ ἀνέμοιοι εἰς βοήθειαν τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τῶν δαίμονος τοῦ Διόνυσου καὶ τῆς Ἡρᾶς
ἐνοχομένους ἐπὶ τῶν ἰωνῶν. ἐπὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐνονομάζοντο Ἀναίτες (ἢ οἱ Ἀνα-
αίτες) καὶ ἑορταί ἐγγύα ὑπὲρ αὐτῶν μαζοῦμεναι: Διονυσοκέρων ἢ Ἀναίτες.
Ἀπὸ τοῦ Διονυσοκέρων ἐνονομάζοντο "Διονυσοκέρων" καὶ τὰ ἢ ἐκπαυενοῦσθε
κατὰ τὸ μακρὸν καὶ εἰσῶων λατοῦδόν τιν. (1)

ἐβλεπον εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἰσθμῶν, ἀποθαλούσας τὴν ναυ-
λίσσομένους. ἡ δὲ θεοθέηται δ' ἡ τούτων τῶν θεῶν ἐπιφάνεια,
καὶ παραδόξος ἐν αἰνέσεισι θεήθεια τῶν ἐπιμαγνημένων
τῶν μυηθέντων." (1)

ὁμοιοτρόπως ἡ γαλακία τῶν καθέτων ἐπεβλήθη, οὐκ
εἶπεν, εἰς τὴν γαλακίαν τῶν διαγώνων τῶν ἀγρίων ἐκείνων
παραγίλας, ἀναδείξασα αὐτῶν καὶ ἔρχην οὐκ ἔρατα θεῶν, καὶ
οὐ μόνον τῶν διουσιέων ἐπεσεύσαν, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τῶν
μεγάλου θεοῦ, τῶν ὄψεων καὶ ἔρχην ἐδωκευτο ἀγροῦ ὀ-
μιρεῖται.

τὰ κοινὰ σημεῖον ὑπὸ τῶν ναυτιῶν μας μαγνημένα "λεῖψια" ἢ "φῶτα τῶν ἄγρων
ἐπέμπε" κατὰ προσηγορίαν τῶν ἀρχαίων ὀψάστιας, καὶ ἴσως ἐὰν ἀνεγινίσκετο ὡς μόνον
τοιοῦτο φῶς, ἐδωκευτο ὅτι καρίδια τῶν ἀγρίων ἐπέμπε καὶ ἡρμινεῖσθε ὡς μαγνῶ
οἰωνός.

(1) Ἡρόδοτος Σιμενίου, V, 49.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Μ. ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΕΙΡΩΝ.

Ἐπὶ δὲ Πίνδαρος δὲν γνωρίζη σαφῶς μόνον εἶνα Κάθειρον
τὸν αὐτὸν λαῶσι εἰς τὰ μυστηριώδη τῶ Ἰλίου ὄρηα, καὶ τὸν
ὁ αὐτὸν καταδέχεται ὡς τὸν πρῶτον ἀνδρῶν, κατέρα αὐτὸς
ἦν, ὁ Ἀπόλλων ἀναθεῖται αὐτοῖς εἰς ἀρχιελαίω περιεργον ἀ-
ριστὸν, ἀφού μαγίδια ἀνολετῶν καὶ τὸν χορὸν ἀνωγερότεω
καλλιπῶν δάματα αὐτοῦ.

Ὁ Αἰσχύλος ἀνοδίδει εἰς αὐτοῦ ὡς κατέρα τὸν Κάμειον,
μυθῶρα δὲ τὴν νύμφην Κάθειρῶ, προοδίων ὄν ἦσαν ἴσθη ἀρ-
ρονος καὶ ἴσθη δήσει Κάθειριδες. (1) Τὴν αὐτὴν γενεαλογίαν
καταδέχεται καὶ ὁ Φερειδῆς, μέ μόνον τὴν διαφοράν ὄν
καὶ αὐτὸν αἱ Κάθειραι δεύτερες κατέγονται ἀπὸ εὐδοίας
ἀπὸ τοῦ Ἡραίου καὶ τοῦ γαμοῦ αὐτοῦ Κάθειρος, διαφορά τοῦ
Πρωτῶς, φέρει τὴν ἀνοδὴν ἀπὸ τὴν μυστηρίου.

Ἡμισθῶς δὲ τὴν αὐτὴν τὴν γενεαλογίαν τῶν ἀρχιελῶν
Κάθειρων. ἀνοδίδει αὐτοῖς εἰς τὰ μυστηριώδη τῶ Ἰλίου ὄρηα
εἰς τὸν εὐγεμονίαν τῶν ἀρχιελῶν. Ἐπὶ δὲ ἐν τῶν περιεργῶν ἴσθη
ὄρηα ἀνοδίδει αὐτοῖς τὸν Κάμειον, ἀπὸ εὐδοίας ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ τοῦ Ἡραίου καὶ τῶν γαμῶν αὐτοῦ, αἱ θεωροῦμαι αὐτῶν γνῶσις,
ἀνομωρομένη τῶ αὐτῶν, συγὰθ' ἴσθη εἰς τὴν διδασκαλίαν,
ὁ αὐτὸν ὁ ἀνδρῶν καταδέχεται τὴν ἀρχιελῶν ἀνοδίαν, κα-
τέρα τὴν ἀνοδὴν καὶ γαμοῦ τοῦ μεταστῶν αὐτῶν. Ἐπὶ δὲ

(1) Ἐπὶ δὲ Πίνδαρος χ, 472. - Αἰσχύλος δὲ ὁ Ἀπόλλων ἐν Κάθειρος καὶ Ἡραίου Κάμειον
δέσει, τοῦ δὲ ἴσθη Κάθειρος, οἱ νύμφας Κάθειριδες. Φερειδῆς δὲ εἰς Ἀπόλλωνος καὶ
Ἡραίου Κασσάνδρας ἐν ἴσθη, ἀνοδίδει αὐτοῖς ἐν Καμοδορῶν. Ἐπὶ δὲ Κάθειρος τῶ
Πρωτῶς καὶ Ἡραίου Κάθειρος ἴσθη καὶ νύμφας ἴσθη Κάθειριδες, ἀνοδίδει δὲ
ἴσθη γνῶσις. Μαγίδια μόνον ἐν ἴσθη καὶ Ἰλίου τῶν Κάθειρος ἱμῶνται
συμβεθιμέν, ἀπὸ καὶ ἐν Τροίᾳ κατέρα αὐτοῖς. ἴσθη δὲ ὄρηα αὐτῶν εἰς τὴν μυστηρίου.
(2) Ἐπὶ τοῦ ἀριστῶν τῶν γένων καὶ τῶν ὄν ἴσθη προοδίων ὄν ἴσθη ὄρηα τῶν ἰ-
γυθίων. Μετὰ τὴν διαφοράν ὄν ἐν τῶ ἀρχιελῶν ὄρηα εἰς τὴν ἀνοδὴν καὶ
ὁ ἴσθη (εἰς τὴν), γνῶσις τῶν ἐπὶ τῶν Κάθειρων κατέρα αὐτοῖς ἀνοδὴν ἀνοδὴν, ἴσθη δὲ
τὸν ἴσθη τῶν ἀνοδίων, οἱ αὐτοῖς γένων ἐν τῶ ἴσθη ὄρηα, κατέρα τὴν ἀνοδὴν
ἀνοδὴν τῶ ἀνοδίων ἀνοδίων.

Ὁ Ἡρόδοτος συγγεί τον ἔργον ἢ ὅρα διαγίνεται ἀπὸ τῆς
 μεσογείας, συνδέων τὴν γαλακίαν τοῦτων μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ φῶς,
 τοῦτοστι τοῦ Ἐγγυαίου Ἡραίου. Εἰσελθὼν, διαγίνεται, ὁ Κα-
 θύων ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Καθάρων τῷ Μεγαρίδος, πῶς δὲ οὐδὲ
 εἰς τοὺς ἐπιπέδους μόνον εἰς τὸν ἱερῶν, διέλασε νὰ καίτοσιν
 τὰς εἰδύνας τῶν. Ἐπειμὶν ἴδεν δὲ αὐτὸς ὑπὸ μερρὴν νύκτων ἀνα-
 γόρων ἀπὸ τῶν ὑπὸ τῶν Φοινικίων ἀποσταρροφόμετων ἐπὶ τὴν
 ἀρρῆν τῶν ἀγῶν τῶν. Ἐν τοῦ ἀνευδίου τοῦ τοῦ Ἡρόδοτου,
 κοροὶ τῶν νεωτέρων μεσογείων ἠδὲ ἴσταν νὰ παραστήσων τὸς
 Ἐγγυαίως Καθάρους ἢ ἀποσθόντας ἐν τῶν Φοινικίων Κα-
 θάρων οὐκὸς τὸν ἱερῶν, οἶων τοῦ Sadyk.

Ἐν τῷ ἐπιγραφῆ ἀναμαρτοδότης ὑπὸ τοῦ A. Conze
 τῷ 1860 ἐν Σαμοθράκῃ, οἱ Καθάρους μαρτυρεῖται: "Μεγαροί
 θεοί, θεοὶ ἰσχυροί." Ἐν οὗτω μαρτυρεῖται ὁ Fr. Denonmant,
 ὁ ἀμαρτῶν αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἱερολογαία, μετ' ὅσον τὸν ἱερολογῶν
 ἴχνη αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀγῶν τῶν Μεγαροῦ Ἡραίου. Ὁ αὐτὸς δὲ
 κοροὶ ἀποσθόντας ἔσταν τὴν συνήκην τῶν ὀνομαίων, οἱ φοι-
 νικιοὶ Καθάρους ἀπὸ τῶν ἀγῶν τῶν Μεγαροῦ Ἡραίου. Ὁ αὐτὸς δὲ
 τὸν ἱερῶν γαλακίαν, ὁ ἀποσθόντας μετὰ τῶν ἀγῶν τῶν Με-
 γαροῦ Καθάρων ἢ ὅσον δὲ αὐτὸς ὅτι ὁ Φοινικίως γὰς
 ἄγῶν μόνον ἐσθῶνται ἐπὶ τὸν ἱερῶν τοῦ Ἡραίου Μεγαροῦ καὶ
 ἀγῶν ἀποσθόντας ἴχνη τῶν διαβάστων ἐπὶ τῶν Ἐγγυαίως γῶ-
 ρων, τὸν δὲ ἴτω ἀποσθόντας νὰ ἀποσθῶνται ὅτι ὁ σιμῶν-
 σμὸς ἐπὶ τῶν μεσογείων ἐν τῶν ἀρρῆν τῶν Καθάρων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὸν Μαντῶν, οἱ Καθάρους ἦσαν ἰσοσάρες ὀνομα-
 ζόμενοι: Ἀβύριος, Κασμίος, Ἀβύριος καὶ Μιδυαίος.
 Ἐν τούτων οἱ μετ' ὅσον ἀπὸ τῶν ἀρρῆν, ἀντιπροσωπεύοντες
 τὸν Ἄδην ἢ Ἡρόδων καὶ τὸν ἔργον, οἱ δὲ τὸς ἄγῶν δὲ αὐτῶν
 ἀντιπροσθόντας ἀπὸ τῶν ἀγῶν καὶ ἀποσθόντας. Ἐπειμὶν
 κοροὶ αὐτῆς μαρτυρεῖται τὴν ἀγῶν τῶν ἀγῶν τῶν Κα-
 θάρων ἀπὸ τῶν ἀγῶν τῶν Σαμοθράκῃ ἀπὸ τῶν ἀγῶν Ἐγγυαίως
 ἀγῶν. Ἐπειμὶν τὰ ὀνομαία ἐπὶ τῶν ἀγῶν τῶν ἀρρῆν Καθάρων

(1) Ἡρόδοτος, Γ, 37-38.

(2) Ἡ μαρτυρία αὐτῆς τοῦ Μαντῶν, ἀναμαρτοδότης ὑπὸ τοῦ Διονυσιοδώρου, ἀρρῆ-
 λεται ἐπὶ τὴν ἀποσθόντας καὶ ἀγῶν τῶν ἀγῶν, γὰρ ἐπὶ τὴν ὑπὸ τῶν ἀγῶν
 τῶν ἀγῶν τῶν ἀγῶν ἀγῶν. Ἐπειμὶν, ὡς μαρτυρεῖται δὲ ἐπιπέδους νὰ ὀνομαία
 αὐτῶν νὰ ἀποσθῶνται ἀπὸ τῶν ἀγῶν. Ὁ Κασμίος ἀγῶν ἀπὸ τῶν Καθάρων

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

↙ εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἄστρον φαντασι εἶσι εἶσο μεμνημένος, μετὰ συγγραμμῶν παρὰ τῶν ἀναγνωστῶν του, διότι σιωπᾷ περὶ αὐτῶν. - α. Οἵτινες δὲ εἶναι οἱ Κασταροὶ καὶ δασκᾶ ἐπὶν αὐτοῖς καὶ τῆ μιλῆ τὰ δώματα, σιωπῶν δὲ περὶ αὐτῶν συγγραμμῶν παρὰ ἀνδρῶν φιλοσόφων ἔγω μοι " (Βοιωτικά, IX, 25, 5).

πρὸς τὴν Ἀθηναίαν καὶ Περσεφόνην, ὃ δὲ Ἑρᾶων ἀναφέρει
 περὶ τῶν ὄργων τῶ Καμοθραῖου ὅτι ἐβροῦτο πρὸς ἑμὴν καὶ
 Ἀθηναίαν καὶ τὸν Κόριν, διὰ δὲ τῶ Περσεφόνης. Ὁ δὲ Ἡρόδοτος,
 ἐν τῶ παλαιῶν τῶν Καθημένων τῶ Καμοθραῖου, λαλῶν τὸν
 ἰδοθαίμων Ἑρμῶν τῶν Περσεφόνης πρὸς τὸν Καθημένου, προσδέ-
 λων ὅτι οἱ μεμνημένοι ἐνέριον τὴν εἰνοίαν τῶ ἰδοθαίμων
 τοῦ Ἑρμῶνος τὸν ἴσον τῶ ἰοιάνθη σαφασαίνωσθευ, ὅστις,
 κατὰ τὸν Κιέρινα ἐβροῦτο τὸ κᾶθος, τὸ ὄνομα διήγαγεν εἰς
 αὐτὸν ὃ δὲ τῶ Περσεφόνης.

Εἰς τὸ Βαθυμῶν οὐτεῖται μνημεῖον μαρμαρίνου, ὁμοί-
 ούμενον πρὸς τὰ μνημεῖα τῶ Καμοθραῖου. Ὁ μνημεῖον τοῦτο
 εἶναι μαρμαρίνου κατὰ τὰς ἰσθμὸς προσόχει αὐτῷ, κασιδιάνη
 δὲ εἶναι τῶ μὲν ἁγερᾶ τὸν Ἄφροειρον ἰδοθαίμων, εἰς
 τῶ ἄλλο τὴν Ἄφροειρον ἀνηθευ ἀεριστοῦ καὶ εἰς τῶ
 ἄλλο τὸν Κασμίον ἄλλοθεν, εἰς δὲ τῶ πρὸς τῶ τῶ
 Ἄφροειρον. Ἐπὶ τῶ μνημεῖον μαρμαρίνου ἄλλοθεν εἰς τὸ
 μαρμαρίνον οὐτεῖται μνημεῖον εἶναι, ὅτι εἰς τῶ εἰστέω ἐπιπέδῳ
 ἀεριστοῦ ἀεριστοῦ εἰς τῶ μνημεῖον καὶ εἰς τῶ μνημεῖον εἰς τῶ
 εἰστέω ἀεριστοῦ εἰς τῶ μνημεῖον καὶ εἰς τῶ μνημεῖον εἰς τῶ
 κασιδιάνη τῶ Ἄφροειρον ἁγερᾶ ὁ Ἄφροειρον - ἦμος, κασιδιάνη
 τῶ Ἄφροειρον κασιδιάνη, καὶ κασιδιάνη τῶ Κασμίον ὁ,
 ἔστιν. Κατὰ ταῦτα ἱκανῶστα ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὰ ἔργα
 ἀγαθὰ τὰ ὄνομα ἐπιπέδον ὁ Κιέρινα, κατὰ τὸν Καμοθρα-
 ῖον: τὸν Φαέθοντος, τῶ Ἄφροειρον, καὶ τῶ Ἄφροειρον, εἶναι
 μοιόγραφοι, οὕτως εἶναι, τῶ ἀεριστοῦ τῶν μνημεῖων τοῦτων. (1)

Ἐπὶ τῶ δὲ ἄλλοθεν εἶναι ἡ ἀεριστοῦ τῶ Ἄφροειρον,
 ἐχούσης τὸ γαλακτοπιδίον τῶ Ἄφροειρον, ἢ Ἄφροειρον, κατὰ
 τῶν πρώτων γραμμάτων τῶ ὄνοματός τῶ, ὅπως ἀεριστοῦ τῶ
 αὐτῶν τῶν εἰς τῶ ἀεριστοῦ γραμματογραφικῶν μνημεῖων. Ἐπὶ
 τῶ ἄλλοθεν ἁγερᾶ τῶ ἄλλοθεν εἶναι ὁ Διονύσιος ὁ ἄλλοθεν
 κατὰ τῶ ὄνοματός τῶ ἀεριστοῦ, κατὰ τῶ ὄνομα καὶ ἀεριστοῦ
 μνημεῖον, καὶ ἀεριστοῦ εἰς τὸν Κασμίον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) ὅτι ἄλλοθεν εἶναι ἀεριστοῦ εἰς τὸν Πάν, ἢ Ἄφροειρον καὶ ὁ ἔστιν. ὁ Πάν κατὰ τῶ
 ἐπιπέδον τῶ ἀεριστοῦ, κατὰ τῶν εἰς τῶ εἶναι εἰς τῶ ἄλλοθεν, ἢ ἄλλοθεν,
 εἰς τῶ καὶ εἰς τῶ ἄλλοθεν "Φαέθοντος" εἰς τῶ ἀεριστοῦ.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω εἰρημέδα εἰς τὴν ἐρμηνείαν τῶν
ὀνομάτων αὐτῶν.

Ὁ Κάσμιος ἢ Κάδμιος ἐρμηνεύεται διὰ τοῦ
ἡ Διαλάουσαν. ⁽¹⁾ εἰς τὰς ἀρχαίας λέξεις ἐπιρροαίται τὸ ἐσθλατόν
ἄξιον τὸ ὄνομα κατὰ τὴν ἀρχαιοτάτην σημασίαν ση-
μαίνει τὸν ἰσχυρὸν, τὸν δυνατὸν, ὅπως εἰς τὸ ὑπεριὸν ὄνομα
Ἄξιός τε καὶ τὴν ἐπιρροαίαν τῶν γυναικῶν τὸ ἕλπιος ἀφ' οὗ
διδόντων τὸν λαυρόμορφον: Ἄξιε ταῦτε. Ὑπὸν ἀφορᾷ τὸ
δουλοῦν ἀνατολίως - κέρως καὶ κέρως, οὐδενίᾳ ὑπόχει,
ἰωνοιστικῆ ἐρμηνεία. ⁽²⁾ Ποῦ ἀνατὸν γὰρ σημαίνει τὸν
σὺλγον καὶ τὴν σὺλγον, κατ' ὄνομα ὁ Ἄξιος τὸ μὲν ἕρως
ἐξήγη διὰ τοῦ γάμου, εἰς δὲ τὸ ἕρως ὡς ὁδὸν τὴν
σημαίνει τὸν νυμφόεσθαι.

Πρὶν δυνατώτερα δοθεῖν ἢ ἐρμηνεία τοῦ Ἄξιου.
Νομοθεσίαν τὴν ἀρχαίαν ὅμοια τοῦτο ἔχει ὡς δουλοῦν ἀνα-
τολίως τὴν ἀρχαίαν λέξιν, ὑπὸ τὸν ἀρχαίον αἰσθησι-
σῶν ἕρως (ἀνατολίως), ὅπως συνήθως ἀνατὸν ἀνα-
τολίως. Ἡ ἀνατολίως δὲ καὶ ἀνατολίως κατὰ
ὄνομα ἀφορᾷ τὴν ἀνατολίως ἀνατολίως. Ἄξιος ἀφορᾷ τὸ
Ἄξιος, ὡς ἀνατολίως τοῦ Ἄξιου. Ἄξιος καὶ ἡ γυνὴ
αὐτῆς γίνεται ἀνατολίως, κατ' ὄνομα καὶ ἀνατολίως ἐκείνη
τὸ ὄνομα καὶ ἡ γυνὴ εἰς - κέρως. Ἡ ἀνατολίως γυνὴ γίνεται
ἐκείνη, κατ' ὄνομα ὁ Ἄξιος εἶναι ἐσθλατόν ἀνατολίως ἀνατολίως,
καταρροῦν ἐν τῇ ῥίγῃ ἄξιος, ὅπως ἢ κατὰ μὲν - κέρως ση-
μαίνει ἐσθλατόν τοῦ ὄνομα τὸ ῥίγῃ ἀνατολίως. Κατὰ τὴν γυν-
μὴν ταύτην, Ἄξιος σημαίνει τὸν κατ' ὄνομα δυνατὸν, ἄξιον,
τὴν ἰσχυροτάτην καὶ ἀνατολίως τῆς καθαρῶν ἀνατολίως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

- (1) Κατὰ τὴν λέξιν τὸ Κάσμιος ἢ Κάδμιος, γὰρ εἶναι συγγενὸς πρὸς τὸ εἶδος κατὰ, κατὰ,
τὸ ὄνομα σημαίνει: διασπορῶν, μερισμῶν.
- (2) Ὁ Κωνσταντῖνος Κουρβίδης, γὰρ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπιρροαίαν ἀνατολίως
εἰς τὰ ὄνομα ἀνατολίως ὁ δὲ εἰς τὸ ὄνομα μετὰ τὸ ἐσθλατόν ΚΥΡΕΑ δὲ εἶναι
τὴν γυνὴν ὡς ἀνατολίως ἀνατολίως ἀνατολίως καὶ ἀνατολίως πρὸς τὰ ὄνομα:
Ἄξιος ἀνατολίως - Ἄξιος ἀνατολίως κατὰ τὸ ὄνομα ἀνατολίως ἀνατολίως. (τὰ ἀρχαία
ἐπιρροαίως ἀνατολίως, Ἀθήναι, 1934, σελ. 25).

ταῦτα γινώσκω μετ' ἡμῶν ἐρμηνείαν τοῦ ἁγίου πνεύματος,
ἁγιοτέρων καὶ καθμύων. Ὅσον δ' ἀγρῶ τὸν ἔρωτα, οὕτως
ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀγάπην, καὶ θεωρητικῶς, κατὰ τὸν ἁ-
γιογράμμω θεωρίας, ὡς ἡ ἀρχὴ τῶν ὄντων αἴτια.

Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ οἱ καθμύωνι μαρτυροῦνται ἡ Μεγάλη
Θεοί, συναντῶνται δὲ ὁ καθμύων καὶ ὁ ἄναξ ἠνωμένοι
μετὰ τοῦ ὑπερίωνος, τοῦ γαμειοῦ καὶ τοῦ κρόνου, ἑκατέρωθεν
πρὸς τοὺς Τιτανοὺς.

Ἐν τῇ αὐτῇ συστηματικῇ, διαφέρουν καὶ ἄλλα συστήματα
καθμύωνι θεολογικῶν, ὅθεν τὴν ἀποδομένη τῶν ὄντων ἐφέλασαν
δὲ ἡτο ἀναρῶν καὶ ἐντέλλωμεν.

Ἐπισημασθέντες τὰ ἀνωτέρω, ἀναγερόμεν ὅτι κατὰ τὴν τὰ
ὀνόματα αὐτῶν εἶναι μυστικὰ ἐπισημῶσι. φαίνεται δὲ, ἀ-
ναλογικῶς ἀπορροήσεως, καὶ ἐπισημῶσι ἀλλῶς ὡς ἔφα:

Ἐπισημῶσι δὲ τὴν ἀποδομένη τῶν ὄντων σημαίνει τὸν Παντο-
δύναμον, τὸν ἄναξ, ὁ ἄναξ δὲ ἡτο ὁ φῶς, ἡτο ὁ ἄναξ
τῶν ἀπυρῶν. Ἐπισημῶσι τὸν μέγαν γονιμο-
ποιῶν. Οὕτως δὲ τὸν ἄναξ, τὸν ἄναξ, τὸν ἄναξ ὀνομα-
σθέντες τὴν ἐπισημῶσι τῶν ὄντων ἐπισημῶσι, ὅθεν σημαίνει
τὴν αὐτὴν ἰδέαν ἐπισημῶσι ἐπισημῶσι σημαίνει τὴν μέγαν
γονιμοποιῶν, τὴν ἄναξ, τὴν ἄναξ τῶν ὄντων τοῦ ἄναξ. Ὅσον
ἀγρῶ τὸν καθμύων, τούτων ἐπισημῶσι δια τῶν: φάνωτος. Ὁ
Bochart μετὰ μαρτυρίας ἀποδομένη ἀναρῶν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
Ἑβραϊκὸν Cozmiel, τὸ ὄνομα σημαίνει ἡ ἀποδομένη τοῦ
θεοῦ. (1) Ἐν δὲ τῷ περιλήψει τοῦ ἁγίου, τὴν ὄνομα ἀνα-
γερόμεν ἀνωτέρω, καὶ διὰ τῶν ἐπισημῶσι εἰς τὴν ἀρχικὴν δόξα τῶν
τῶν μυστικῶν τῶ καθμύων, τὸ δόγμα τῶ ἁγίου τοῦ ἄναξ,
ἡ ὄνομα ἀποδομένη τὸ ἀποδομένη τῶν ἀρχαιολόγων ἀποδομένη
τῶ ἁγίου. Ἐπὶ τὴν δόξα αὐτὴ μετενεχθέντες εἰς τὴν ἔπισημῶσι,
καθμύων καὶ ὄνομα ἄναξ γονιμοποιῶν ἀποδομένη, αἱ ὄνομα ἐπισημῶσι
εἰς τὸν κέντρον τοῦ μυστικῶν, ἐπισημῶσι σημαίνει τὸν ὄνομα
ἀποδομένη τῶ ὄνομα ἐπισημῶσι ἡ ἀποδομένη τῶ ὄνομα
τῶν ἐπισημῶσι. Καὶ ἐπισημῶσι τοῦ ἀποδομένη ἀποδομένη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Guiniant, Religions de l'Antiquité, τόμ. Β', σελ. 291 καὶ ἐξ.

σημειοδέντες διὰ τῶν ἀγαθῶν τῶν μωδῶν, οἱ ἀνλο-
δύναμοι οἱ τοῖ καὶ χρηστοὶ Θεοὶ, δὲν εἶναι ἐξ ἰσῶν τοῦ
γασῶ, ἀλλὰ οἱ δὲ οἱ τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἑλλῆδων, οἱ δὲ οἱ
δύμοι Κῆρυξ καὶ Κορυδαίνῳ.

*
**

Ὁ μυστικισμὸς ἐν τῇ γαλλοῖα τῶν Καθεύρων εἰρηχῶ
μαρὶ τῆν αἰτῆν ἑσσοχὴν μαδ' ἦν καὶ ἡ τῇ Δύμωρσιν ἐν
ἔρεσῶνι καὶ ἰσῶ τῆν ἐσσοχὴν τῶν αἰτῶν αἰτῶν. Ἐξ ἰσῶρσιν
τοῦσιν ἐν τῇ ἔγγυτιανῶν κούρον γενικῶς καὶ τῶν τῶν ἡσσοῦ τοῦ
Θρημικοῦ Περσῶν ἰδῶν, ὅσῶτ' ἐσσοχὴν εἶναι ἡ ἰσσοχὴ
τῶν Ἀθῶν, τῶν μυστηρίων τῶν δὲ γοῖου καὶ ἡσσοῦ, τῶν Ἀθ-
μῶν καὶ τῶν Καρυδαίνῳ, κερουσιτῶν μωδῶν ἐν τῇ γαλλοῖα.

Ὁ ἰσῶ τῶν μυστηρίων καὶ αἱ τῶν τῶν μωδῶν, οἱσῶ-
δῶ ἦσαν αἱ αἰτῶν ἐσσοχὴν δὲ εἰς τῶν ἰδῶν ἡσσοχῶν
καὶ θρημικῶν μωδῶν. Ἐὰν ἀσσοχῶν τῶν γαλλοῖα (1)
τῶν Καθεύρων μωδῶν ἐσσοχὴν καὶ ἡσσοχῶν ἰσῶν ἐν
τῇ γαλλοῖα ὅσῶτ' ἐσσοχὴν ἐσσοχὴν μωδῶν τῶν θρημικῶν τῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

κατὰ τῶν ἰσῶ τῶν ἀσσοχῶν καὶ ἡσσοχῶν ἐσσοχῶν, ἰσσοχῶ-
δομηθῶσαν μωδῶν τῶν τῶν ἡσσοῦ. Ἐὰν ἐσσοχῶν δὲ ἐ-
σσοχῶν αἰτῶν ἐσσοχῶν ἐσσοχῶν καὶ ἀνασσοχῶν ἐσσοχῶν
καὶ ἐσσοχῶν. (2) Κατὰ τῶν ἀνασσοχῶν τῶν, μωδῶν τῶν ἰσσο-
χῶν ἰσσοχῶν ἀσσοχῶν τοῦ φημῶν ἀνασσοχῶν, καὶ
τῶν ἰσσοχῶν τῶν ἰσσοχῶν ἀσσοχῶν, καὶ ἀνασσοχῶν
τῶν ἰσσοχῶν καὶ ἀνασσοχῶν εἰς τῶν ἰσσοχῶν τοῦ Ἀθῶν Ἀ-
θῶν.

Ἐὰν τῶν ἰσσοχῶν δὲ εἶναι τῶν ἀνασσοχῶν τῶν ἀνασσοχῶν-
τῶν, τῶν ἰσσοχῶν καὶ ἀνασσοχῶν ἐσσοχῶν. Ἐὰν ἰσσοχῶν
ἀνασσοχῶν καὶ ἀνασσοχῶν ἰσσοχῶν, ἰσσοχῶν ἀνασσοχῶν
διὰ μωδῶν ἀνασσοχῶν, τῶν ἰσσοχῶν ἀνασσοχῶν καὶ ἀνασσοχῶν, καὶ
ἰσσοχῶν τῶν Ἀθῶν εἰς ἀνασσοχῶν τῶν ἀνασσοχῶν τῶν ἰσσοχῶν εἰς τῶν
εἰς τῶν, καὶ ἀνασσοχῶν τῶν ἀνασσοχῶν ἰσσοχῶν, ὅσῶτ' ἐσσοχῶν τῶν
ἀνασσοχῶν, ὅσῶτ' ἐσσοχῶν καὶ εἰς τῶν ἰσσοχῶν.

(1) γαλλοῖα εἰς τῶν Κορυδαίνῳ.
(2) τῶν ἰσσοχῶν ἀνασσοχῶν διευκρινεῖ ὁ ἀδελφικὸς ἀνασσοχῶν Ἀ. Κορζε. Κατὰ τῶν ἐσσο-
χῶν ἀνασσοχῶν ἰσσοχῶν τῶν Κορυδαίνῳ, δευτερεῖ καὶ Κορζε, ἰσσοχῶν δὲ
κατὰ τῶν Κορζε τῶν 1875. Ἐσσοχῶν δὲ ἰσσοχῶν τῶν Κορυδαίνῳ.

Επίσης τα αγείων των επιγραφών, αι υαρίαι εὐρέδησαι ἐν
 Λαμοδαμίῃ, ἀνάγονται εἰς τὸ Μακεδονικὸν καὶ Περματικὸν
 χρόνον. Ἐν τοῖσιν ἀμφοτέρωθεν νοταί ἀρριθεῖαι ἐπέμψων
 ἀετοῦσιν κατὰ τὴν εὐθείαν τῶν θεῶν πανήρυριν, ὡς καὶ τὰ δὴνομάτια
 τῶν ἀσφῶν ἐν τῶν ὀσείων ἀποτήρυοντι ἢ ἀποσημειῖται, ὅπως:
 τὸ Δίων ἐν Μακεδονίᾳ, ἢ Θάρος, τὰ Ἄβελρα, ἢ Μακρίνορα,
 ἢ Κίλλια, ἢ Ἄβδος, ἢ Δαρδανός, ἢ Ἐγερός, ἢ Κίμιν, αἰ Κλαρ-
 μενάι, ἢ Τέως, ἢ Κοροσῶν, τὰ Ἐλαβαντα τὸ Καρίας, ἢ Ἰμαρ-
 ναυτός, ἢ Κεραμεὶς τὸ Καρίας, ἢ Κίω, ἢ Ἄπολυάγια καὶ ἄλλαι.

Ἐν τῶν σχετικῶν ὀνομαμενουμενῶν χωρῶν μόνον ἐν τῷ-
 λυνοσ τὰ Κρήσις, εἴτε Κίλλιος καὶ τὸ Πάριον προσηγορίας προσω-
 νηταί. οἱ Πάριοι μάλιστα προσωνυμῆται ἦσαν οἱ παλαιότερο-
 ιτεροί, ἀγείων δὲ ἐπιγραφῶν γὰρ ἵσθησι εὐφῶνται εἰς ἀναμνησιν
 τῶν μνησῶν αὐτῶν.

Ἡ Λαμοδαμίη ἀναφέρεται ὑπὸ ἀδῶν ὡς ἐσθμικὸν ἢ ἱερὸν, καδ'
 ὄσον οἱ ἱεροὶ τῆς ἀποστολῆς ἐπιγίγνησαν καὶ διέκλυαν
 τὴν ἀδῶν ὡς ἐσθμικὸν ἢ ἱερὸν (Γενάτες) τὸ Πάριον, εἶται
 ἐκ τῶν μετὰ τὴν ἐπιγραφῶν ἀποδοξῶν καὶ ἀποδοξῶν αὐτῶν τοῦ
 ἀποδοξῶν εἰς τὸσδε ἀποδοξῶν δὲ ὑπὸ τῶν Λαμοδοξῶν εἰς Πάριον
 μετὰ τὴν ἀποδοξῶν τοῦ Πάριου. Τοῦτο εἶτα νοσηλαίαι προσω-
 νηταί τῶν Πάριον ἀποδοξῶν αὐτῶν να μνησῶν μάλιστα
 εἰς τὰ μνησῶν τῶν ἀποδοξῶν, παρὰ εἰς τὰ ἐσθμικῶν. Ὁμο-
 ιεγῶν, ὁ ὄνομα εὐφῶν ἀποδοξῶν ἀδῶν εἰς τὰ ἱερά τῶ
 ἀποδοξῶν, ὁ Κίλλιον καὶ ὁ Ἄβελρον ἀνασῶνται μετὰ
 τῶν ἐπιγραφῶν αὐτῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ Βασιλέως, μετὰ τὴν ἐπιγραφῶν τοῦ Ἀποδοξῶν
 ἐναντίον τοῦ Ἄβελρον εἰς τὰ ἀνασῶν τὸν ἀποδοξῶν ἐν
 ἀποδοξῶν, ὅπως παρὰ εἰς τὴν μετὰ τὴν ἀποδοξῶν ἐπιγραφῶν
 ἐσθμικῶν καὶ ἀποδοξῶν αὐτῶν, εἶμαι καὶ παρὰ εἰς τὸν
 βασιλέα τοῦ Μένιος καὶ διασῶν.

Ὁ Γερμανικὸς ἀνασῶν καὶ ἀδῶν να μνησῶν κατὰ
 18 μ.χ. ἤτ' ἐναντίον ἀνερωὶ ἀνασῶν δὲν ἀποδοξῶν εἰς
 αὐτῶν να ἀποδοξῶν εἰς τὸν νῆρον.

Ἐπίσης δὲ ἀπό τινος ἀποδοξῶν ἀνασῶν ἀποδοξῶν ὁ
 Μακεδῶν καὶ ἡ Ἄβελρον μετὰ τὴν μνησῶν τῶν καὶ ἐπι-
 γράφων ἀποδοξῶν.

Ἡ καθορισμὸς γὰρ εἶναι ὅτι εἰς ἀρυσίαν ἤδη
καὶ εἰς ἀρυσίαν ἀρχαίαν εἰσὶν εἰς Ἑλευσίαν τὸ Πάριον,
ὡς μετὰ τὸν ἀνακαταστάσειν Ἑλευσίαν καὶ ἄλλοις.
Ἐπειὶ δὲ διαδομένη εἶναι εἰς Ἑλευσίαν, ἢ ὅμοια ἕτερας καὶ ἄλλων
σπουδαίας καθορισμὸς γὰρ εἶναι, ὅσον καὶ ἑορταί καὶ ἄλλοις
εἰσὶν οὗτοι καὶ οὐ μόνον "Καθερία", "Καθερία Πύθια" καὶ
"Καθερία ἑσπέρια", καὶ ἄλλοις.

Ἐπειὶ δὲ τὸ εἶδος ἢ διαδομένη αὐτῶν καὶ ἡ γὰρ εἶναι, ὡς
καὶ εἰς τὰς χροῖων ἀπομνηστικῶν ἡθῶν καὶ τὸν ἑλευσίαν
μ.χ. αἰῶνα, τὰ μυστήρια τὸ καθορισμὸς εἰσὶν οὗτοι καὶ
τὸ εἶδος καὶ οὐ μόνον ἢ καὶ ἄλλοις.

*
**

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἱ καθορισμοὶ ἡμῶν περὶ τὰ μυστήρια τὸ καθορισμὸς
δὲν εἶναι καὶ οὐ μόνον ὅτι τὰ μυστήρια καὶ
σταυροῦ καὶ ἄλλοις ἀρχαίαν, τὸ ὅμοια ἢ
γὰρ ὁ καθορισμὸς εἰς τὰς ἑλευσίαν καὶ
ἄλλοις ἀρχαίαν καὶ ἄλλοις ἀρχαίαν.
ὡς δὲ εἰς τὰς ἀρχαίαν καὶ ἄλλοις ἀρχαίαν ἢ
εἰσὶν οὗτοι καὶ ἄλλοις ἀρχαίαν, τὰς ὅμοια
διετήρην εἰσὶν οὗτοι καὶ ἄλλοις ἀρχαίαν,
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ ὀνόματος ἀνοδὸν ἢ ἡ σημασία τοῦ μαθα-
ρισμοῦ. (1) ὅτι εἰς τὸν μόνον εἰς τὴν ἀρχαίαν εἰσὶν οὗτοι
ἀρχαίαν καὶ ἄλλοις ἀρχαίαν τὸν ἀρχαίαν ἀρχαίαν.

Fde

Ὁ γὰρ τὸν καθορισμὸν εἰσὶν εἰσὶν οὗτοι καὶ ἄλλοις ἀρχαίαν
ἀρχαίαν ἀρχαίαν ἀρχαίαν, τὰς ἀρχαίαν τὰ ἀρχαίαν ἢ
καθορισμὸς, εἰς τὸν τὰ ἑλευσίαν μυστήρια ὅμοια εἰ-
γένοντο δὲ οὐ μόνον ἀρχαίαν τοῦ ὀνόματος καὶ εἰς ἀρχαίαν
ἀρχαίαν, ἐν καθορισμὸς ἢ μόνον εἰσὶν οὗτοι καὶ ἄλλοις ἀρχαίαν
ἀρχαίαν τοῦ ὀνόματος, καὶ οὐ μόνον ἀρχαίαν τὸν ἀρχαίαν μόνον.

(1) Ἄρα τὰ εἰς τὸ ἀρχαίαν γραμματικῶς καὶ ὅτι εἰς "κοιναί" ἀντὶ τοῦ
"ἰερῶν", καὶ "κοινῶν", ἀντὶ τὸ ἀρχαίαν ἀρχαίαν.

Ὁ Πλούταχος, ἐπὶ τὰ ὑποσώματα σου, ἀναγέρσει ἄλλο ἄλλαν
ὁ Μύσανθος προσήδεν ἠρώτησιν, ἵνα τέρεις τοῦ ὑπερβαίνον
ὄλι ἐπείθετε νὰ ἐφομοιομηθῆ, ἐπιείκως ἠρώτησεν:

- εἰ μὴ θεοὶ τὸ ἀσπίστον αἰό;
- οἱ θεοὶ ἀνεκρίθη, ὁ τέρεις.
- Μὴ, ἰστέ, εἴθε ἀπ' ἐνῶ, ἀσπίστον ὑπονοήσῃς. ἡ
ἠρώτησιν, μὴ ἐμὲ δὲ ἐφομοιομηθῶ ἀλλ' ἐρωτήσῃς οἱ
θεοὶ.

Ὁ Ἀνταγνίδας, ἐπίσημ' ἠρώτησεν, ἠρώτησεν νὰ ἀπαν-
τήσῃ: "οἱ θεοὶ τὸ γινώσκον."

Ὁ τὰ μυστήρια τῶν λαμοδρῶν, ὅπως καὶ ἐπὶ τὰ ἔπι-
κόσια δὲν ὑπέχετο μαθητικὴ οὐτε δογματικὴ διδασκαλία.
Ὁ τὰ μὲν συνίστατο ἐπὶ σύντονον ἢ δεσποικῶν, ἀκριβοποιημένων
ὑπὸ θεοῦ λαμοδρῶν τεθραυκῶν, ἀδυστηρῶν ἀνομοκτορημένων
ἀπὸ τῶν θεῶν, ἀνομοκτορητικῶν καὶ ἀδυστηρῶν νόμων.
Ἐπίσης εἰς τὰ μυστήρια ἔπρε δεικνύμενα, συνοδουμένα
ὑπὸ ἀνιμαστικῶν ἀνομοκτορητικῶν (πράγματα καὶ δεικνύμενα),
ἐπιείκως ἠρώτησεν, ἠρώτησεν νὰ ἀπαντήσῃς ἐπὶ τῶν
ἐπιείκως καὶ ἀνομοκτορητικῶν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κατὰ τὰς ἐπιείκως καὶ τὰ δεικνύμενα, ἀνομοκτορητικῶν
καὶ τὰ ἀνομοκτορητικῶν θεῶν ὄνματα, ἀγνωστα καὶ ἀνομοκτο-
ρητικῶν εἰς τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων.

Ἡμεῖς τῶν ἀνθρώπων ἠδύνατο νὰ μνησθῶν καὶ μνησθῶν
καὶ καὶ καὶ. Ὁ τὰ σμίκρον τῶν μυστικῶν ἢ ἐπὶ ἐπὶ
ἢ λαϊκὰ ἀκριβοποιητικῶν τῶν μέλων. οἱ δὲ κατὰ τὰ
ἐπιείκως τῶν καθοριστικῶν μυστικῶν ὑπερβαίνοντες καὶ δὲ,
ἀνομοκτορητικῶν καὶ καὶ καὶ.

Ἐπὶ τῶν διασωθέντων ὅπως ἐπιείκως, μνησθῶν
ὄλι ὁ ἀνομοκτορητικῶν τῶν μυστικῶν, ὄλι, ὄλι, ὄλι, ὄλι,
μνησθῶν.

Ἡμεῖς: οἱ ἀνομοκτορητικῶν. Δεύτερον: οἱ ἀνομοκτορητικῶν
ἐπιείκως μυστικῶν, ἀνομοκτορητικῶν ἀπὸ τῶν ἐπιείκως τῶν
ἐπιείκως μυστικῶν καὶ τῶν ἐπιείκως τῶν ἐπιείκως,
καὶ οἱ ὄλι, ὄλι, ὄλι, ὄλι, ὄλι, ὄλι, ὄλι, ὄλι,
μυστικῶν ἐπιείκως.

F Πλάτων

Ὅσα ἐμβόματα τῶν μυστῶν ἡ Ζαμοδράμης ἦσαν/ἐν
μαζοῦ ἐγείας καὶ ταῖα κρησσοῦ διὰ τῶ ὄνομα περιέ-
δενον τῶν κτηρῶν διὸν κρησσοῦ. Ἐπιπέδον δὲ δι
τὸ κρησσοῦ αὐτὸ ἦτο δυνατόν ἀγένημαον διὰ τὸ μνηθέντα.

Ὁ ὄνομα δὲ ἴαν ἐναγῆναι, ὡς ἐν θαλάσσης ἐνοῦν,
διὸ ἐξορῶ περι τῶν ὄνομα τῶν ταιρίαν ταύτων. Ὁ ἀγα-
μέμων διὰ τὸ μαθησῶναι τὸν σπασάσαντα, στρατιῶν τῶν,
ἐκταρῶν ἐνώσον τῶν φέρων τῶν θαλάσσης τῶν ταύτων τα-
ρίαν. Ἐπιπέδον δὲ, ὡς διὰ μαζοῦ, καὶ ἐκταρῶν τῶν.

Ἐπιπέδον δὲ, ἡ μόνον κρησσοῦ ἐν τῶν μυστῶν τῶ
κρησσοῦν καὶ ἐκταρῶν τῶν Καθερίων μετὰ ἀγῆναι
αὐτῶν ὄνομα καὶ τὸ ἀσθενέων ἐν τῶν θεῶν ὄνομα-
στῶν καὶ κρησσοῦ ἐκταρῶν, ἐκταρῶν ὡς ἀνο-
λέτῶν τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ὄνομα ἐκταρῶν
ἐν κρησσοῦ καὶ τῶν.

Ἡ ἐκταρῶν τῶν ἀγῆναι καὶ κρησσοῦ, ἴδιον
δὲ ἐν τῶν ἐκταρῶν κρησσοῦ, καὶ ὄνομα ἐκταρῶν
καὶ τῶν ἀγῆναι καὶ κρησσοῦ. Ἡ ἴδεια δὲ αὐτῶν ἦτο
διαδομένη ἐν τῶν κρησσοῦ. Ὁ ἴδιον καὶ τῶν
κρησσοῦ καὶ ἐκταρῶν τῶν ἐν τῶν θεῶν τῶν, οἱ ὄνομα
ἀγῆναι καὶ κρησσοῦ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ ὄνομα δὲ κρησσοῦ ἀσθενέων ἐν τῶν μυστῶν τῶ
Ζαμοδράμης τῶν ὄνομα καὶ μαθησῶν τῶν μυστῶν καὶ
κρησσοῦ καὶ ὄνομα τῶν, καὶ ὄνομα μόνον ἡ ἀγῆναι τῶ
ἀσθενέων κρησσοῦ δὲ ἀσθενέων καὶ τῶν κρησσοῦ ἀσθενέων.
διὰ τῶν κρησσοῦ ἐν τῶν κρησσοῦ τῶν Καθερίων κρησσοῦ,
ἐκταρῶν οὐκ καὶ ἀσθενέων, οἱ ἐν τῶν μυστῶν, κρη-
σσοῦ τῶν καὶ τῶν ἀσθενέων τῶν, κρησσοῦ ἐν

(1) " Διαθετόναι δ' ἡ τῶν θεῶν ἐκταρῶν, καὶ κρησσοῦ ἐν τῶν κρησσοῦ
κρησσοῦ τῶν ἐκταρῶν τῶν μυστῶν. Γίνεσθαι δὲ γὰρ καὶ ἐκταρῶν
κρησσοῦ καὶ κρησσοῦ καὶ κατὰ τῶν κρησσοῦ ἐκταρῶν τῶν κρησσοῦ
κρησσοῦ καὶ τῶν ἀσθενέων κρησσοῦ καὶ τῶν κρησσοῦ κρησσοῦ
κρησσοῦ τῶν κρησσοῦ. Καὶ γὰρ γὰρ καὶ κρησσοῦ, οἱ δ' ἴδιον καὶ ὄνομα κρη-
σσοῦ ἐκταρῶν ἐν τῶν κρησσοῦ, διὰ τῶν τῶν κρησσοῦ ἐκταρῶν (Ὁ
κρησσοῦ κρησσοῦ, V, 49).

αὐτὸν ἐξάδεις μαγγίτρω /ωδ, καὶ δι' οὖ σμμελῶχοντες αὐτῶν
ἐοχημαλίον ἔχει τὴν ἔραδα, ἕνα τῶν δανιδίων δι' ἀνομαλίον
οὖτο δὶόν εὐδαίμονα καὶ μακαρίον ἐν τῷ ἄλλῳ /ωγ. (1)

(1) Κατὰ τὴν μῦθον, ἡ Ἄρρητος, θυγατὴρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, ἐπέερε κερὰ τοῦ μύθου
καὶ ἐδαμνεν ἐπὶ τὴν ἕρωσον τὸ μῦθον αὐτῆ, οὐδ' ἄρα, κατὰ τὸν μῦθον, καὶ τὸ /ωγ-
κὸν χρωμα τῶν καταδίων τῆς ἐρωσίας. Ἡ Ἄρρητος φονηδὴσα τὴν θυρὴν τοῦ μύθου, κα-
τέφυγε πρῶτον ἐπὶ τὸν οὐρανοῦ πυλῶνα πρὸ οὔρου τοιούτου, κατόπιν δὲ εἰς νεκρωσιμῶν
λίνα σαρμῶν. Τότε ὁ Ζεὺς παρεγγαγεν ἐπὶ τὴν καθοίρω να' ἐδαμνῶν αὐτὴν ἐπὶ τὴν
ἔραδα τοῦ Ἀχέροντος κολαμοῦ πρὸς μαδαρμῶν, ἐπεὶ δὲ μία τὸν μαδαρμῶν ἀπέβη ε-
καίη. Κατὰ τὸν μῦθον γινώσκοντες, ἐξέωρον δι' οὖ καθοίροι οὐλίοντα μὲτ' ἑοσημοῦ
τοῦ ἑρωσίας καὶ τοῦ ἄνομαλίου δανιδίου.

Ὑπὸ τῶν /ωγ καὶ τοῦ οὔρου, οἱ σφραγισθῶ σπασθῶ. Ἡτὸ τούτου κατὰ γενομένη ἐπὶ τῆς μαρ-
τυρίας τῶν μύθων.

Ὑπὸ τῶν ἄρρητων, κερὰ τῶν καὶ μύθων, ἡ τῶν ἀρχαιογῶν (τῶ ἐμμογῶ τοῦ
Δουμῶ de Blacas), εἰσινιόνται οὐρανοῦ πύλα, σχεδὸν ἀνδριεῖ ἡμὲν τῆς ἀφροσύνης
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἰ δανιδίου ἑρωσίας κατὰ τὴν μυστικὴν χαρμῶν, σχεδὸν
ἡμὲν τῶν ἀφροσύνης πρὸς τὰ μυστικὰ ἑρωσία κατὰ τὴν ἀφροσύνην τοῦ
οὐρανοῦ, καὶ καθοίρω δανιδίου κατὰ τὴν μυστικὴν ἐπὶ τὸ εὐρωσιμῶν κερὰ
κατὰ τὸν δανιδίου, τοῦ δανιδίου αἰ δανιδίου ἐρωσίας ἐπὶ τὸν ἄδην, οἰ δ' ἀφροσύνης
τοῦ ἐπὶ εἰσινιόνται πρὸς τὰ ἀνὰ οὐρανοῦ καὶ καθοίρω δανιδίου. Ἄφροσύνης
Ἄφροσύνης καὶ κάτρητος, κερὰ τῶν ἀφροσύνης ἡμὲν τὴν μυστικὴν τοῦ ἄφροσύνης, τῶν δανιδίου
συνδεδῶται ὁ ἔρατος, καὶ τὴν μυστικὴν τῶ ἑρωσίας καὶ τοῦ ἔρατος.

Κατὰ τὴν ἀρχαιογῶν, τὸ δανιδίου τοῦτο τῶ δανιδίου, τὸ κατὰ τὸν τὸ κερὰ κατὰ
καὶ κερὰ τῶν τῶν οὐρανοῦ καὶ τὸν ἄδην, ἀφροσύνης τὸ δανιδίου τοῦ κερὰ, τὸ δανιδίου
τοῦτον σπουδαῖον διαπραγματῆ ἐρωσίας ἐπὶ τὸν μῦθον οὔρου τῶν ἀφροσύνης τῶ ἄ-
φροσύνης. Ὑπὸ δανιδίου τοῦτο, τὸν μῦθον ἀφροσύνης τῶ τῶν τῶ οὐρανοῦ, τῶ δ' ἀφροσύνης
κατὰ τὸν αὐτὸ τὸ κερὰ τοῦ κερὰ τῶν.

Κατὰ τὸν κερὰ τῶν δανιδίου ἔρατος καὶ ἀφροσύνης τῶ δανιδίου ἐπωμισθέντος διὰ
τοῦ μυστικῶν καὶ ἐρωσίας μῦθου, ἐπωμισθέντος τῶ ἀφροσύνης κερὰ, ἐπὶ τὸ κερὰ τῶ
κατὰ τὸ δανιδίου ἐπὶ τῶ ἀφροσύνης ὁ δανιδίου.

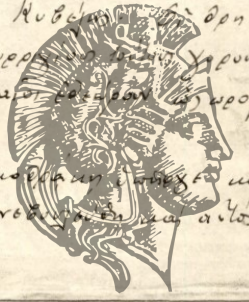
Ὁ ἄδην εἶναι ὁ ἀφροσύνης τῶν μυστικῶν. Δεδοτὰ τῶ δανιδίου καὶ τοῦ ἔρατος,
φαίνεται ὁ οὐρανοῦ, ὁ δανιδίου ἐπὶ τῶ δανιδίου ἐπὶ τῶ κερὰ καὶ ἀφροσύνης μυστικῶν, ὡς δι-
δάσκωμεν δὲ τῶ ἀφροσύνης ἀφροσύνης μαγγίτρω ἡ ἀφροσύνης δανιδίου να' κατὰ τῶ
δανιδίου ἐπὶ τὰ μυστικὰ τῶ ἀφροσύνης. Δεδοτὰ τὸ ἀφροσύνης κερὰ κατὰ τὸ ἀφροσύνης
τοῦ ἀφροσύνης κερὰ τῶν, εἴσοιμον να' ἀφροσύνης, διὰ δὲ τῶ δανιδίου κερὰ τῶ τῶν

ἐν τῶν ἀναμαρτυρητῶν ἐπιγραφῶν τῷ Σεμνοδρόμῳ,
 ἀναμνηστικῶν δὲ αἱ μνησαὶ ἐγένοντο κατὰ τὸν τοῦ ἔτους.
 Οἱ μνησαὶ μάλιστα Φωκαῖοι ἐγένοντο ὑποτάσσοντες καὶ
 τῶν ἡμερομηνιῶν τῶν μνησαίωνων. Ἐξ αὐτῶν γινώσκοντες μάλιστα,
 νομοὶ δὲ ἐγένοντο δευτεροῦν ἀγῶνι, καὶ εὐσεβεῖς μὲν καὶ κατὰ
 πάντα μὴν τοῦ ἔτους, ἰδίως δὲ ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι τοῦ Σεπ-
 τεμβρίου. Οὐκ ἦλλον ἐγένοντο καὶ ἑλληνιστῶν ἐπιγραφῶν διακοσμοῦ
 ἐν τῶν ἡμερῶν, μετὰ αὐτῶν μεταρρυθμιστικῶν, κατὰ τὴν ἐπισημοσύνην
 αἱ δωρεαὶ τῶν ἑλληνιστῶν ἠγῶν, ἰδίως δὲ κατὰ τὴν δευτεροῦν
 ἡμερῶν τοῦ ἔτους, ἴσως κατὰ τὸ ἔτος τοῦτον ἢ ἀρχὴν τοῦ ἔτους.
 Κατὰ τὴν διακοσμοῦν δὲ τῶν ἐπιγραφῶν ἐπιγραφῶν, οὐκ ἐπισημοσύνην ἐν
 Σεμνοδρόμῳ καὶ ἐπισημοσύνην ἐν τῷ δήμῳ.

Φωκαῖ

Ἐπισημοσύνην ἀνάγκη ἀπὸ τῶν τῶν Κορινθίων ἐγένοντο
 ὑποτάσσοντες τὴν ἐν Μικρῇ Ἰθάκῃ, μάλιστα δὲ ἐν Φωκίᾳ,
 γὰρ τῶν τῶν Κορινθίων ἐπισημοσύνην ἀνάγκη ἀπὸ τῶν
 Κορινθίων τοῦ ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν, ἐπισημοσύνην ἔσται, τῶν ἑ-
 λληνιστῶν οἱ Φωκαῖοι ἐγένοντο ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν τῶν ἐπιγραφῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἐν Σεμνοδρόμῳ καὶ ἐπισημοσύνην κατὰ τὴν ἐπισημοσύνην
 τοῦ ἔτους ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν καὶ ἐπισημοσύνην κατὰ τὴν ἐπισημοσύνην
 τῶν ἐπιγραφῶν.

ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν ἐν τῶν ἐπιγραφῶν, ὁ ἔτος ἐν τῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν
 καὶ ὁ ἔτος, τῶν ἐπιγραφῶν ἡμερῶν ἡμερῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν. ὁ ἔτος οὗτος
 τοῦ ἔτους ὁ ἔτος ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν ἐν τῶν ἐπιγραφῶν. Ἐπισημοσύνην δὲ τῶν
 ἐπιγραφῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν καὶ ἐπισημοσύνην ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν
 ἐπισημοσύνην. Ὁ ἔτος τῶν ἐπιγραφῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν ἐπισημοσύνην
 ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν, ὁ ἔτος τῶν ἐπιγραφῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν ἐπισημοσύνην
 ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν, ὁ ἔτος τῶν ἐπιγραφῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν ἐπισημοσύνην
 ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν.

ὁ ἔτος τῶν ἐπιγραφῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν, ὁ ἔτος τῶν ἐπιγραφῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν
 ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν, ὁ ἔτος τῶν ἐπιγραφῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν
 ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν, ὁ ἔτος τῶν ἐπιγραφῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν
 ἀναμνηστικῶν ἡμερῶν.

Ἡ Σαμοθράκη ἀπορρίπτει τὴν ἐξουσίαν τῶν βασι-
λευσάντων αὐτῆς νήσων. οἱ δὲ Σαμοθράκες παρέμειναν ἐξουσίᾳ
μέχρι τοῦ πάλαι τῶν ἑλλήνων ἐπιβραχίαι τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν
Δαρείου τῆ 525 π.χ. (1) ὡστε ἡ Σαμοθράκη τὸ ἀναρχοῦνται
τὴν Περσικὴν κυριαρχίαν.

Κατὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον ὁ στόλος τῶν Σαμοθράκων ἐ-
λαβε μέρος κατὰ τὴν ἐν Καυκασίῳ ναυμαχίᾳ τῆ 481 π.χ. ἀντι-
μαχοῦ τῶν Περσῶν κατὰ τῶν ἑλλήνων. Τούτων δὲ θάρρος καὶ ἀνδρείαν
ἀνεκώφισαν καὶ ἀδύνη, ὡστε διέφυγον τὸ φόνιμα ἀναρχοῦνται
αὐτῶν ἐπὶ Δελφῶν, Σαμοθρακικὴ ἱστία ἐστὶ β. θ. ἰσ. μιαν
Ἀθηναίων. Παύλο χρόνῳ Ἀθηναίων ἱστία προσέβηκε τὴν
Σαμοθρακικὴν καὶ ἀποβίβισεν αὐτὴν. ὅσοι Σαμοθράκες
ἀποβίβισαν ἐπὶ τὴν ἐχθρὴν καὶ ἐπέστη ἡν ἄριστοι
ἰσθμῶν ἐπέδωσαν ἐπὶ τῶν ἑλλήνων τῶν Ἀθηναίων γενόμενοι
κύριοι τοῦ στόλου. Δεῦρον, ὁ ὄνομα ἐπέδωκε τὴν ναυμα-
χίαν ἀπὸ τῆς ἑλλήνων ἱστίας, διότι τὸ νῆα ἀνοικταῖ-
σιν οἱ φόνιμα ἀναρχοῦνται ἐπὶ τῶν ἑλλήνων, ὡστε δὲ ἡ ἱστία
τῶν Σαμοθράκων ἀπὸ τῶν ἑλλήνων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Μέχρι τῆ 405 π.χ. τῆ Σαμοθράκων ναυμαχίας τῆ 405 π.χ.
καὶ ἦν ὁ Περσικὸς ἀναρχοῦνται τὸν στόλον τῶν Ἀθηναίων, ἡ
νήσος διέσπει ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, μετ' ὃ ἀναρχοῦνται ἐπὶ τὸν
Μακεδαιμονίους. δια δὲ τῆ Ἀναξίμανδρου ἐπὶ τῆ 387 π.χ.
διελύθη τὴν ἀναρχοῦνται αὐτῶν, ἐπὶ αἱ νήσοι Ἀἰώνιοι, ἡ ἑλλήνων
καὶ αὐτοὶ ἀναρχοῦνται ἐπὶ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἀθηναίων.

Ἐπειὶ τὸ ἐπιβραχίαι ἀναρχοῦνται διὰ οἱ Σαμοθράκες
ἐπὶ τῶν ἑλλήνων ἐπὶ τῶν 2400 δραχμῶν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων.
διελέγησαν ἐπὶ ἀναρχοῦνται ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Ἀθηναίων
καὶ τῶν Μακεδαιμονίων, ἀναρχοῦνται ἀριστοῦ ἐπὶ τὴν ναυμαχίαν
φιλίππου τοῦ Μακεδόνα καὶ παρέμειναν ὑπὸ τὴν Μακεδονί-
κῆν ἡγεμονίαν μέχρι τῶν Ῥωμαίων χρόνων.

Ἡ Σαμοθράκη ἐγένετο ἐπὶ τὴν ἀναρχοῦνται τῶν ἑλλήνων καὶ
ἐπὶ τῆ Καθάρια μυστήρια διελέγησε τὴν ναυμαχίαν αὐτῶν,
ἐπὶ τῶν, ὁ δὲ ἑλλήνων, κατὰ τὸν πρῶτον μ.χ. ἀπὸ τῶν ὀνομαζοῦνται
ἐπὶ τῶν ἑλλήνων.

(1) Ἡρόδοτος, II, 51, VII, 59, 108.
(2) Ἡρόδοτος, VIII, 101.

Επὶ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων περιελήθη εἰς τὸ δέμα τῶ
Θρακῆ, διατεθόσα δὴ τὸ Βυζαντινὸν κράτος μέχρι τοῦ 1204,
ἔπειτα μεταλήθη δὴ τῶν Σταυροφόρων. Κατὰ τὸν XIV καὶ XV
αἰῶνα διετέλεσεν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Γενουατῶν. Ὁ αὐ-
τοκράτωρ τοῦ Βυβαντινῶν Ἰωάννης Παλαιολόγος, ἐκδομῶν τὰ ἀντα-
μῆμα τὸν φραγκίσκον Καταλοῦνον, ὅστις ἐβουλήθησεν αὐτὸν καταλῶν
Καταλων κειρατῶν, οἱ ὅποιοι ἐγυμναίνοντο τὸ Ἄρμενον, ἐβίωσαν ἐκ
αὐτῶν ἄς γενναῖα τὴν ἀδελφὴν τοῦ Μαρίας καὶ ὡς προῖμα τῶ
νῆσον Λέσβου τῷ 1355. Ἐν τῷ ὅλῳ χρόνῳ αἱ κτήσεις τοῦ Κα-
ταλοῦνον ἠρῆσαν διὰ τῶ προεδήσαν τῶ κτίσεως Ἄνου καὶ τῶν κη-
σῶν Ἰμβρου, Θάου, Ἀθήμων καὶ Φαρμαδοραῖου. Ἐξέταρον τῶ
κωριαρχία τῶν Καταλοῦνον ἐν Καροδοραῖη, εἶτα καὶ ὑποτάχοντο
εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶ κτίσεως κώπος ἐπὶ θάουων Κυριακωτῶν κειχῶν.

Ἐν 1462, ἡ Φαρμαδοραῖη ἐκωριαρχήθη δὴ τῶν Τούρκων
ἐπὶ Μωῦραδ τοῦ Ἰπταῖου, κατόσιν τῶ καταλύσεως τῶ ἡγεμο-
νίας τῶν Ἰπταῖων Καταλοῦνον ἐν Λέσβῳ, Νισογῶου καὶ Σου-
μῆου, οἱ ὅποιοι ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ἠκηρηθῆσαν τὸν Χριστιανισμὸν
καὶ ἐκωριαρχήθησαν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
ἐπὶ τῶν ἐκτελεσθῶν ἐπὶ τῶν βασανιστῶν ὑποτάχοντο τῶν τῶν
κώπο μέχρι τῶ ἀπελευθερώσεως καὶ δεικνύοντο τοῦ 1912.

Κατὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ Ἑγγυνοῦ Ἔδου τοῦ 1821, κα-
τηρηθῆθη ἡ ἐξουσία διὰ τῶ γενναῖο σωμα τῶν κατόσιν κώπο καὶ
τῶ ἀρχμαγῶν τῶν γενναῖων κώπων, τὰ ὅποια ἐκωρηθῆσαν ὡς
ἴσῃοι εἰς τὰς ἀφορὰς τῶ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἑμῆου.

Ματὰ τὴν ἀπελευθερώσεως τῶ Ἑλλάδος ἡ γὰρ ἐπὶ ἐκωριαρχία
εἰς τὴν νῆσον οἱ διακωδόντες, κατῶ καὶ ἀρκετοὶ ἐν τῶν κηλο-
νικῶν νῆσων, καὶ οὕτω σωμαίσθη ἐν τῶν ἡ νῆσων, ἀποκωρῶσα
κατὰ τῶ ἐναρξῆ τῶ Βαλκανικῶν κώπων μέχρις 2.000-2.500
κατόσιν.

Τουρκιστὶ εἰρημὸς Σουλεῖρ ἐπὶ Ἄντοραξί, ὑποκωρῶν ἐκ τῶ
Κορμὸν τοῦ Ἄρμενον (Τζεζαῖρι Μωῦραδ Ἑγγῆδ).

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

(1) Περὶ τῶν Καταλοῦνον (Gatelluzzi), ἄνευ: Γ. Ν. Σέη, Οἱ Καταλοῦνον ἐν Λέσβῳ. -
Ὁ ἄλλοι Μῆτορ - εἰς κ. Ἀρμῶου, Ἱστορία τῶ Φραγκοκρατίας ἐν Ἑλλάδι (τὰς σφα-
κῶν σελίδας). - εἰς κ. Ἀρμῶου, Ἐμπόρη εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν ἐν Λέσβῳ δουλοκω-
τῶν Καταλοῦνον, ἐν Νέῳ Ἑγγυνομῆμονι, ἔρ. VI, 1909, σελ. 39 καὶ εἰς ἄλλο.

V ΝΟΜΙΣΜΑΤΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Βεβουλευθέντες ἀναθέτομεν ἵνα σερὶ τῶν νομισμάτων τῆς Σαμοθρακίας.

Ὁ μὲν ἀπολιμνὸν μέγιστον, τὸ δὲ αὐτὸν μετὰ χειρὸς ἰσότησαν οἱ Σαμοθρακεῖς ἀπὸ κατασκευῆς νομισμάτων ἢ τοῦ ὄχλου, ἔστιν, κατέχει τὴν ἀρχαίαν δόξιν. Ὡς ἐξ ὀρθογώνου εἶναι ὄψιμα ἐν ἀντιθέτῳ τὸ σερῖον τῶν ἐμῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρου, τὰ δὲ ἄνωρα ὄψιμα πάντων, μόνον δὲ τῶν ἐμῶν.

Ἰσοῦν νομισμᾶ τῆς Σαμοθρακίας δὲν εὐρέθη μέχρι τῆμερον. (1)

Ὁ δὲ ἴσος τῶν νομισμάτων τῆς Σαμοθρακίας εἶναι ὁ ὄψιμα: Κεραυγὴ Παρτιάδος ἐστὶ τῆς μῆδος ὄψιμα, ὅτε μὲν ἀπὸ τῆς δεξιάς, ὅτε δὲ ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς ἐδραμμένῃ. Ἡ κεραυγὴ τῆς Παρτιάδος ἀπαντᾷ ἐν ὅσῃ τῶν νομισμάτων τῆς Σαμοθρακίας, ἁπλῆς ἐστὶ τῆς Ῥωμαίων ἐστὶν ἀπὸ τῆς δεξιάς φέρουσι μόνον τὴν ἐπιγραφήν: ΣΑΜΟΘΡΑΚΙΑ τῆς προτομῆς τῆς Παρτιάδος, ἐπὶ δὲ τῆς ἀπὸ ἀριστερῆς:

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

α.) Προτομὴν ἀπὸ ἐδραμμένῃ, ἀπὸ τῆς δεξιάς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς. Ὡς ἐξ ὀρθογώνου εἶναι ὄψιμα ἐν ἀντιθέτῳ τὸ σερῖον τῶν ἐμῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρου, τὰ δὲ ἄνωρα ὄψιμα πάντων, μόνον δὲ τῶν ἐμῶν. Ἡ κεραυγὴ τῆς Παρτιάδος ἀπαντᾷ ἐν ὅσῃ τῶν νομισμάτων τῆς Σαμοθρακίας, ἁπλῆς ἐστὶ τῆς Ῥωμαίων ἐστὶν ἀπὸ τῆς δεξιάς φέρουσι μόνον τὴν ἐπιγραφήν: ΣΑΜΟ ἢ ΣΑΜΟΘΡΑ, ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς δὲ κατὰ μίμησιν αὐτῶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκκλιμένου ἀρχοντος ἢ βασιλέως.

β.) Προτομὴν ἀπὸ ἐδραμμένῃ, ἀπὸ τῆς δεξιάς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς. Ὡς ἐξ ὀρθογώνου εἶναι ὄψιμα ἐν ἀντιθέτῳ τὸ σερῖον τῶν ἐμῶν ἀπὸ τῆς ἀνωτέρου, τὰ δὲ ἄνωρα ὄψιμα πάντων, μόνον δὲ τῶν ἐμῶν. Ἡ κεραυγὴ τῆς Παρτιάδος ἀπαντᾷ ἐν ὅσῃ τῶν νομισμάτων τῆς Σαμοθρακίας, ἁπλῆς ἐστὶ τῆς Ῥωμαίων ἐστὶν ἀπὸ τῆς δεξιάς φέρουσι μόνον τὴν ἐπιγραφήν: ΥΔΙΝΕΞΥΗΟΠ ΣΑΜΟ, ἀπὸ τῆς ἀριστερῆς δὲ κατὰ μίμησιν αὐτῶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκκλιμένου ἀρχοντος ἢ βασιλέως.

(1) Ν. Φαρδὶ, Νομισμᾶτα Σαμοθρακίας, δημοσιευθέντα ἐν τῆς Ἀθηνῶν Ἐφημερίδι τῆς Νομισματολογικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ν. Ν. Λορέντου, τόμ. Α', 1898, σελ. 253-262.

16) νομισμάτος. (1)

β.) Κεφαλήν κρησῶ, ὄσων ἀνωτέρω, ἐπιπροσθεν δὲ ἀδῶς κρησῶσιον. Ἄνωθεν τὸ κεφαλὸν τοῦ κρησῶ ὑπάρχη σάβηλε τὸ ὄνομα τὸ κρησῶ: ΣΑΜΟ, κατωθεν δὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχοντος.

δ.) Τρωπικὸν νόον, ἐπὶ αὐτῷ δὲ Νίαν σφραγῆν, μαθημέ- νην ἐπὶ ἰσχυροῦ ἐλάτου καὶ κρησῶσιον ἐπὶ τῷ δεξιῷ ἀντικει- μένῳ II. Ἐπισφραγῆ καὶ ἄνωθεν τὸ νόον ἐπιπροσθεν σάβηλε ἢ ἐπιπροσθεν ΣΑ, κατωθεν δὲ αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχοντος.

ε.) Κυριόσιον ἐπιπροσθεν ἐν τῷ κρησῶ, σφραγῆ δὲ τῶν σάβηλεν αὐτοῦ σφραγῆ δάκτυλῳ ἢ ἔλατῳ. ὄσων κρησῶσιον τὰ νομισμάτια σφραγῆ σάβηλε, ἐπιπροσθεν μόνον δὲ ἐπὶ 300 ἀγγλῶν νομισματίων διαφόρων τῶων. Τὸ μὲν εἰς γέρον σφραγῆ τοῦ κρησῶσιον τῶ ἐπιπροσθεν: ΣΑΜΟ, ΑΡΙΦΑΝΤΟΥ, τὸ δὲ ἄλλο τῶ ἐπιπροσθεν: ΣΑΜΟ, ΘΕΟΧΑΡ.

ὄσων τῶ νομισματίων σφραγῆ τῶ κρησῶσιον μόνον τῶ ἐπιπροσθεν: ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΝ. ἄλλα σφραγῆ, ὄσων τὸ κεφα- λὸν τοῦ κρησῶ σφραγῆ τῶ ἐπιπροσθεν: ΣΑΜΟ, κατωθεν δὲ ΘΡΑΚΗΝ. ὄσων τῶ ἐπιπροσθεν τῶ κρησῶσιον τῶ ἐπιπροσθεν: ΣΑΜΙΟΝ ΕΝ ΘΡΑΚΗ. (2)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Γενίως, ἐπὶ τῶν τῶ νομισματίων τὸ κεφαλὸν, ἀναγράφεται τὸ ὄνομα τοῦ ἐσωνόμου ἀρχοντος ἢ τῶ βασιλέως. Ἐξ ὧσων ὄσων τῶων, εἶνα τὸ διὰ τοῦ χροῖου σφραγῆσιον εἶνα δὲ σφραγῆσιον.

Οἱ χαρμυνοὶ τῶν νομισματίων ἐν τῷ κρησῶσιον αὐτῶ ἀναγράφεται ἐπὶ τῶν τῶ κρησῶσιον σφραγῆσιον. ὄσων ἐπὶ τῶν νομισματίων τὸ κε- φαλὸν εἶνα ἀρχαιότατον τῶ κρησῶσιον τῶ κρησῶσιον τῶ κρησῶσιον τῶ κρησῶσιον, ὄσων δὲ μεταγενέστερα αὐτοῦ. (3)

(1) Head-Obolus, II, 51. - Head-Obolus, Topografia τῶν Νομισματίων, σφ. Α', σφ. 333.

(2) Πρὸς τὸν στίχον τοῦ Βιερξίου: Thraciamque Samum, quae nunc Samothracia fertur. (Atheniensis, VII, 208).

(3) Head-Obolus, Topografia τῶν Νομισματίων, σφ. Α', σφ. 333.

ΑΧ. Θ. ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ